

Επίσημη Εφημερίδα C 73

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
10 Μαρτίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 73/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 65 της 3.3.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 73/02

Υπόθεση C-218/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ADV Allround Vermittlungs AG, υπό εκκαθάριση, κατά Finanzamt Hamburg-Bergedorf (ΦΠΑ — Έκτη οδηγία — Άρθρα 9, 17 και 18 — Προσδιορισμός του τόπου παροχής υπηρεσιών — Έννοια της «διαθέσεως προσωπικού» — Αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι — Ανάγκη εξασφάλισης ομοιόμορφης εκτιμήσεως της παροχής υπηρεσιών έναντι του παρέχοντος και του λήπτη της υπηρεσίας)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 73/03	Υπόθεση C-282/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maribel Dominguez κατά Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/EK — Άρθρο 7 — Δικαίωμα ετήσιας αδείας μετ' αποδοχών — Προϋπόθεση θεμελιώσεως του δικαιώματος επιβληθείσα με εθνική ρύθμιση — Απουσία εργαζομένου — Διάρκεια της αδείας αναλόγως του είδους της απουσίας — Εθνική ρύθμιση αντίθετη προς την οδηγία 2003/88 — Αποστολή των εθνικών δικαστηρίων)	2
2012/C 73/04	Υπόθεση C-347/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A. Salemink κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen [Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Εργαζόμενος απασχολούμενος σε εξέδρα αντλήσεως φυσικού αερίου επί της παρακειμένης των Κάτω Χωρών υφαλοκρηπίδας — Υποχρεωτική ασφάλιση — Άρνηση καταβολής επιδόματος λόγω ανικανότητας προς εργασία]	3
2012/C 73/05	Υπόθεση C-392/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas [Κανονισμός (ΕΚ) 800/1999 — Άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 3 — Γεωργικά προϊόντα — Καθεστώς των επιστροφών κατά την εξαγωγή — Διαφοροποιημένη επιστροφή κατά την εξαγωγή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εισαγωγή του προϊόντος στο τρίτο κράτος προορισμού — Καταβολή των εισαγωγικών δασμών]	4
2012/C 73/06	Υπόθεση C-586/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Kücük κατά Land Nordrhein-Westfalen (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Αντικειμενικοί λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση βάσει της οποίας δικαιολογείται η χρησιμοποίηση συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε περίπτωση προσωρινής αναπληρώσεως — Μόνιμη ή επαναλαμβανόμενη ανάγκη για αναπληρωματικό προσωπικό — Συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων που αφορούν την ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου)	4
2012/C 73/07	Υπόθεση C-588/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister Finansów κατά Kraft Foods Polska SA (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 90, παράγραφος 1 — Μείωση της τιμής μετά το χρονικό σημείο διενέργειας της πράξεως — Εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας για τη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου ο παρέχων τα αγαθά ή τις υπηρεσίες πρέπει να έχει στην κατοχή του βεβαίωση παραλαβής του διορθωτικού τιμολογίου από τον αποδέκτη των αγαθών ή των υπηρεσιών — Αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ — Αρχή της αναλογικότητας)	5
2012/C 73/08	Υπόθεση C-53/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2012 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina [Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 58 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνες 49 και 50 — Λεκτικό σήμα R10 — Ανακοπή — Εκχώρηση — Παραδεκτό της προσφυγής — Έννοια του «προσώπου που νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή» — Δυνατότητα εφαρμογής των οδηγιών του ΓΕΕΑ]	5
2012/C 73/09	Υπόθεση C-185/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Παράβαση κράτους μέλους — Πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο)	6

2012/C 73/10	Υπόθεση C-192/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των άγριων πτηνών — Περιεχόμενο του καθεστώτος προστασίας — Εξαιρέσεις από τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στην οδηγία)	6
2012/C 73/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-177/09 έως C-179/09: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Le Roumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 και C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09) κατά Région wallonne (Εκτίμηση των επιπτώσεων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «ειδικής εθνικής νομοθετικής πράξεως» — Σύμβαση του Όρχους — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Έκταση του δικαιώματος προσφυγής κατά νομοθετικής πράξεως)	7
2012/C 73/12	Υπόθεση C-302/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Infopaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening (Δικαιώματα του δημιουργού — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 5 — Λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα — Αναπαραγωγή σύντομων αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων — Άρθρα του Τύπου — Προσωρινές και μεταβατικές αναπαραγωγές — Τεχνολογική μέθοδος συνιστάμενη στην ψηφιοποίηση άρθρων διά σαρώσεως και στη συνακόλουθη μετατροπή τους σε αρχείο κειμένου, ηλεκτρονική επεξεργασία της αναπαραγωγής και αποθήκευση μέρους της εν λόγω αναπαραγωγής — Προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τέτοιας τεχνολογικής μεθόδου — Σκοπός των εν λόγω πράξεων συνιστάμενος στη νόμιμη χρήση έργου ή προστατευμένου αντικειμένου — Ανεξάρτητη οικονομική σημασία των εν λόγω πράξεων)	8
2012/C 73/13	Υπόθεση C-518/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks [Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Φάρμακο που διατίθεται στην αγορά και περιέχει μία μόνο δραστική ουσία, ενώ στο κείμενο των αξιώσεων του διπλώματος ευρεσιτεχνίας αναφέρεται μια σύνθεση δραστικών ουσιών]	8
2012/C 73/14	Υπόθεση C-560/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αναίρεση — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαχείριση και συντήρηση της δικτυακής πύλης «Η Ευρώπη σου» — Απόρριψη της προσφοράς — Κανονισμοί (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 και 2342/2002 — Πλήρες αντίγραφο της εκθέσεως αξιολογήσεως — Αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως — Δικαιώματα για χρηστή διοίκηση και για δίκαιη δίκη — Πλάνη περί το δίκαιο — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Προδήλως απαράδεκτο — Λόγος προδήλως αβάσιμος]	9
2012/C 73/15	Υπόθεση C-626/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2011 — Καλλιόπη Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Εκτελεστικού Οργανισμού «Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού» (ΕΟΕΟΘΠ) [Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Άρθρο 4, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 2, πρώτη περίπτωση — Προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Προστασία των εμπορικών συμφερόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 58/2003 — Εκτελεστικοί Οργανισμοί — Αρμοδιότητα εξέτασης των επιβεβαιωτικών αιτήσεων που αφορούν αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα — Αρχή της διαφάνειας — Έννοια του «υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος» — Νομικά σφάλματα]	9

2012/C 73/16	Υπόθεση C-630/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — University of Queensland, CSL Ltd κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks [Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Ύπαρξη πρόσθετων ή διαφορετικών κριτηρίων για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες ή για τα εμβόλια που προστατεύουν από περισσότερες από μία ασθένειες («multi-disease vaccine» ή «πολλαπλό εμβόλιο»)]	10
2012/C 73/17	Υπόθεση C-6/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daiichi Sankyo Company κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks [Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 3 και 4 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Ύπαρξη πρόσθετων ή διαφορετικών κριτηρίων για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες]	10
2012/C 73/18	Υπόθεση C-52/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Προσφυγή κατά παραλειψεως — Επιστολή προς το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή — Απάντηση — Απόφαση να τεθεί στο αρχείο — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη και προδήλως απαράδεκτη)	11
2012/C 73/19	Υπόθεση C-69/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Connoisseur Belgium BVBA κατά Belgische Staat (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Βάση επιβολής του φόρου — Έξοδα μη χρεωθέντα από τον υποκείμενο στον φόρο)	11
2012/C 73/20	Υπόθεση C-126/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — INNO NV κατά Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει τις αναγγελίες μείωσης των τιμών και εκείνες που υπαινίσσονται μια τέτοια μείωση)	12
2012/C 73/21	Υπόθεση C-222/11 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2011 — Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Performing Science LLC [Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Λεκτικό σημείο «5 HTP» — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Αναίρεση προδήλως απαράδεκτη]	12
2012/C 73/22	Υπόθεση C-434/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunalul Alba (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corpul Național al Polițiștilor κατά Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ) (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ζήτημα αν επιτρέπεται εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Δεν έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	13

2012/C 73/23	Υπόθεση C-462/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunalul Dâmbovița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Victor Cozman κατά Teatrul Municipal Târgoviște (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Πρώτο πρόσθετο Πρωτόκολλο της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Επιτρεπτό εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως προβλέπουσας μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Απουσία εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου) 13	13
2012/C 73/24	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-483/11 και C-484/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Tribunalul Argeș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11) κατά Statul român (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Άρθρα 43, 92, παράγραφος 1, και 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποζημίωση προσώπων που καταδικάστηκαν για πολιτικούς λόγους από το κομμουνιστικό καθεστώς — Δικαίωμα προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης — Δεν έχει εφαρμογή το δικαίο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 14	14
2012/C 73/25	Υπόθεση C-564/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia κ.λπ. κατά Comune di Pavia 14	14
2012/C 73/26	Υπόθεση C-616/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — T-Mobile Austria GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation 14	14
2012/C 73/27	Υπόθεση C-622/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Δεκεμβρίου 2011 — Staatssecretaris van Financiën κατά Pactor Vastgoed BV 15	15
2012/C 73/28	Υπόθεση C-634/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 9 Δεκεμβρίου 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd κατά Quinn Investments Sweden AB κ.λπ. 15	15
2012/C 73/29	Υπόθεση C-639/11: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 16	16
2012/C 73/30	Υπόθεση C-651/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 19 Δεκεμβρίου 2011 — Staatssecretaris van Financiën κατά X BV 17	17
2012/C 73/31	Υπόθεση C-657/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 21 Δεκεμβρίου 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV κατά Bert Peelaers και Visys NV 17	17
2012/C 73/32	Υπόθεση C-660/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2011 — Daniele Biasci κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno και Questura di Livorno 18	18
2012/C 73/33	Υπόθεση C-662/11: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας 18	18
2012/C 73/34	Υπόθεση C-666/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — M κ.λπ. κατά Bundesamt für Migration und Flüchtlinge 19	19

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 73/35	Υπόθεση C-678/11: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας	20
2012/C 73/36	Υπόθεση C-679/11: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Δεκεμβρίου 2011 η Alliance One International κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-41/05, Alliance One International κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2012/C 73/37	Υπόθεση C-8/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 2 Ιανουαρίου 2012 — Cristian Rainone κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno κ.λπ.	21
2012/C 73/38	Υπόθεση C-9/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de commerce de Verviers (Βέλγιο) στις 6 Ιανουαρίου 2012 — Corman-Collins SA κατά La Maison du Whisky SA	22
2012/C 73/39	Υπόθεση C-14/12 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Ιανουαρίου 2012 οι Sheilesh Shah και Akhil Shah κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-313/10, Three-N-Products Private Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	23
2012/C 73/40	Υπόθεση C-28/12: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	23
2012/C 73/41	Υπόθεση C-41/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2012 η Monster Cable Products, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-216/10, Monster Cable Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Live Nation (Music) UK Limited	24
2012/C 73/42	Υπόθεση C-436/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Attila Belkiran κατά Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, παρουσία του: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht	24
2012/C 73/43	Υπόθεση C-228/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd κατά Euroview Sport Ltd	25
2012/C 73/44	Υπόθεση C-313/10: Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Nordrhein-Westfalen κατά Sylvia Jansen	25
2012/C 73/45	Υπόθεση C-13/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maria das Dores Meira da Silva κατά Zurich — Companhia de Seguros SA	25
2012/C 73/46	Υπόθεση C-266/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet ενεργούσα ως εντολοδόχος του Frank Frandsen κατά Cimber Air A/S	25

2012/C 73/47 Υπόθεση C-381/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla κατά Novacaixagalicia 25

2012/C 73/48 Υπόθεση C-531/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Angela Strehl κατά Bundesagentur für Arbeit Nürnberg 25

Γενικό Δικαστήριο

2012/C 73/49 Υπόθεση T-206/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες εξαιρούμενες της κοινοτικής χρηματοδότησεως — Αμπελοοινικός τομέας — Απαγόρευση νέων φυτεύσεων αμπέλου — Εθνικά συστήματα ελέγχου — Κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση — Διαδικαστικές εγγυήσεις — Εσφαλμένη εκτίμηση — Αναλογικότητα) 26

2012/C 73/50 Υπόθεση T-237/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Région wallonne κατά Επιτροπής [Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Εθνικό σχέδιο του Βελγίου για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής την περίοδο 2008 έως 2012 — Άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2004 — Μεταγενέστερη διόρθωση — Νεοεισερχόμενος — Απόφαση με την οποία δίνεται εντολή στον κεντρικό διαχειριστή του ανεξάρτητου συστήματος καταγραφής συναλλαγών της Κοινότητας να εισαγάγει διόρθωση στον πίνακα «Εθνικό σχέδιο κατανομής»] 26

2012/C 73/51 Υπόθεση T-291/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Carrols κατά ΓΕΕΑ — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 26

2012/C 73/52 Υπόθεση T-353/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — mtronix κατά ΓΕΕΑ — Growth Finance (mtronix) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος mtronix — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα Montronic — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 27

2012/C 73/53 Υπόθεση T-378/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Spar κατά ΓΕΕΑ — Spa Group Europe (SPA GROUP) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος SPA GROUP — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα SPAR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009) 27

2012/C 73/54 Υπόθεση T-205/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Cervecería Modelo κατά ΓΕΕΑ — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος LA VICTORIA DE MEXICO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «victoria» και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα VICTORIA — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 27

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2012/C 73/55	Υπόθεση T-650/11: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2011 — Dimension Data Belgium κατά Κοινοβουλίου	28
2012/C 73/56	Υπόθεση T-657/11: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Technion — Israel Institute of Technology και Technion Research & Development κατά Επιτροπής	28
2012/C 73/57	Υπόθεση T-28/12: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals κ.λπ. κατά Συμβουλίου	29
2012/C 73/58	Υπόθεση T-35/12: Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — Icelandic Group UK κατά Επιτροπής	29
2012/C 73/59	Υπόθεση T-37/12: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — López Cabré (TEEN VOGUE)	30

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 73/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 65 της 3.3.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 58 της 25.2.2012

EE C 49 της 18.2.2012

EE C 39 της 11.2.2012

EE C 32 της 4.2.2012

EE C 25 της 28.1.2012

EE C 13 της 14.1.2012

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ADV Allround Vermittlungs AG, υπό εκκαθάριση, κατά Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Υπόθεση C-218/10) ⁽¹⁾

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία — Άρθρα 9, 17 και 18 — Προσδιορισμός του τόπου παροχής υπηρεσιών — Έννοια της «διάθεσης προσωπικού» — Αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι — Ανάγκη εξασφάλισης ομοιόμορφης εκτιμήσεως της παροχής υπηρεσιών έναντι του παρέχοντος και του λήπτη της υπηρεσίας)

(2012/C 73/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ADV Allround Vermittlungs AG

κατά

Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία των άρθρων 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', έκτη περίπτωση, 17, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, στοιχείο α', καθώς και του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Προσδιορισμός του τόπου αναφοράς για τη φορολόγηση παροχής συνιστάμενης στη διάθεση προς τον αποδέκτη της υπηρεσίας ανεξάρτητου προσωπικού, μη αποτελούμενου από μισθωτούς του παρέχοντος την υπηρεσία — Έννοια του «προσωπικού» — Ανάγκη εξασφάλισης ομοιόμορφης εκτιμήσεως της υπαγωγής μιας πράξεως στον ΦΠΑ έναντι, αφενός, του παρέχοντος την υπηρεσία και, αφετέρου, του αποδέκτη της υπηρεσίας αυτής

Διατακτικό

1) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', έκτη περίπτωση, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου

1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι ο μνημονευόμενος στη διάταξη αυτή όρος «διάθεση προσωπικού» περιλαμβάνει και τη διάθεση αυτοαπασχολούμενων προσώπων, μη εξαρτώμενων από τον παρέχοντα υπηρεσίες επιχειρηματία.

2) Τα άρθρα 17, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο α', και 3, στοιχείο α', καθώς και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388 έχουν την έννοια ότι δεν υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι με τις εσωτερικές τους διαδικαστικές διατάξεις λαμβάνεται πρόνοια ώστε η δυνατότητα φορολογήσεως παροχής υπηρεσιών και ο οφειλόμενος φόρος προστιθεμένης αξίας για την παροχή αυτή να κρίνονται κατά τρόπο συνεπή ως προς τον παρέχοντα τις υπηρεσίες και ως προς τον λήπτη αυτών, ακόμη και όταν για αμφοτέρους αρμόδιες είναι διαφορετικές φορολογικές αρχές. Πάντως, οι διατάξεις αυτές υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της ορθής εισπράξεως του φόρου προστιθεμένης αξίας και τον σεβασμό της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 221 της 14.8.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maribel Dominguez κατά Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Υπόθεση C-282/10) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Δικαίωμα ετήσιας αδειάς μετ' αποδοχών — Προϋπόθεση θεμελιώσεως του δικαιώματος επιβληθείσα με εθνική ρύθμιση — Απουσία εργαζομένου — Διάρκεια της αδειάς αναλόγως του είδους της απουσίας — Εθνική ρύθμιση αντίθετη προς την οδηγία 2003/88 — Αποστολή των εθνικών δικαστηρίων)

(2012/C 73/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maribel Dominguez

κατά

Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Ετήσια άδεια μετ' αποδοχών των εργαζομένων — Θεμελίωση του δικαιώματος αδείας ανεξαρτήτως του είδους της απουσίας του εργαζομένου και της διάρκειας της — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση της άδειας αυτής από τη συμπλήρωση ελάχιστου χρόνου πραγματικής εργασίας δέκα ημερών κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς — Υποχρέωση του εθνικού δικαστηρίου να μη εφαρμόζει εθνικές διατάξεις αντιβαίνουσες στο δικαίωμα της Ενώσεως

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές διατάξεις ή πρακτικές βάσει των οποίων προβλέπεται ότι το δικαίωμα ετήσιας αδείας μετ' αποδοχών προϋποθέτει πραγματική εργασία ελάχιστης χρονικής διάρκειας δέκα ημερών ή ενός μηνός κατά την περίοδο αναφοράς.

2) Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διακριθώσκει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου, ιδίως δε το άρθρο L. 223-4 του γαλλικού εργατικού κώδικα, και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δικαίωμα αυτό μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα του άρθρου 7 της οδηγίας 2003/88 και να προκρίνει λύση σύμφωνη με τον σκοπό που επιδιώκει η οδηγία αυτή, εάν είναι δυνατή ερμηνεία του δικαίου αυτού βάσει της οποίας η απουσία του εργαζομένου λόγω ατυχήματος κατά τη μετάβαση στον τόπο εργασίας μπορεί να εξομοιωθεί με κάποια από τις περιπτώσεις που μνημονεύει το εν λόγω άρθρο του εργατικού κώδικα.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν είναι εφικτή μια τέτοια ερμηνεία, στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξετάσει αν, λαμβανομένης υπόψη της νομικής μορφής των αναιρεσιβαλλομένων της κύριας δίκης, χωρεί κατ' αυτών επίκληση του άμεσου αποτελέσματος του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88.

Σε περίπτωση αδυναμίας του εθνικού δικαστηρίου να επιτύχει το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88, ο διάδικος που θίγεται από το γεγονός ότι το εθνικό δικαίωμα δεν είναι σύμφωνο με το δικαίωμα της Ενώσεως μπορεί, πάντως, να επικαλεσθεί την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1991, C-6/90 και C-9/90, Francovich κ.λπ., προκειμένου, ενδεχομένως, να αποκατασταθεί η ζημία που υπέστη.

3) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική διάταξη προβλέπουσα, αναλόγως της αιτίας της απουσίας του εργαζομένου ο οποίος βρίσκεται σε αναρρωτική άδεια, χρονική διάρκεια της ετήσιας αδείας μετ' αποδοχών μεγαλύτερη ή ίση της ελάχιστης των τεσσάρων εβδομάδων την οποία διασφαλίζει η οδηγία αυτή.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A. Salemink κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-347/10) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Εργαζόμενος απασχολούμενος σε εξέδρα αντήσεως φυσικού αερίου επί της παρακείμενης των Κάτω Χωρών υφαλοκρηπίδας — Υποχρεωτική ασφάλιση — Άρνηση καταβολής επιδόματος λόγω ανικανότητας προς εργασία]

(2012/C 73/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A. Salemink

κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Amsterdam — Ερμηνεία των άρθρων. 45 και 355 ΣΛΕΕ, του άρθρου 52 ΣΕΕ και των τίτλων I και II του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Μη εφαρμογή του υποχρεωτικού εθνικού συστήματος ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως επί των προσώπων που εργάζονται σε εξέδρα γεωτρήσεως κειμένη επί της ολλανδικής υφαλοκρηπίδας όταν πρόκειται για εργοδότη εγκατεστημένο στις Κάτω Χώρες και κατοικούντα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98, του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, και το άρθρο 39 ΕΚ έχουν την έννοια ότι προσκρούει στις ανωτέρω διατάξεις το να μην ασφαλιζέται υποχρεωτικώς εργαζόμενος ασκών τις επαγγελματικές δραστηριότητές του επί σταθερής εγκαταστάσεως επί της παρακείμενης κράτους μέλους υφαλοκρηπίδας εντός του εν λόγω κράτους μέλους δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων, με το αιτιολογικό απλώς και μόνον ότι δεν κατοικεί εντός του κράτους αυτού αλλά εντός άλλου κράτους μέλους.

(1) EE C 234 της 28.8.2010.

(1) EE C 246 της 11.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-392/10) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΚ) 800/1999 — Άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 3 — Γεωργικά προϊόντα — Καθεστώς των επιστροφών κατά την εξαγωγή — Διαφοροποιημένη επιστροφή κατά την εξαγωγή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εισαγωγή του προϊόντος στο τρίτο κράτος προορισμού — Καταβολή των εισαγωγικών δασμών]

(2012/C 73/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 102, σ. 11) και του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Προϊόν εξαγόμενο από κράτος μέλος σε τρίτη χώρα προς ουσιαστική επεξεργασία και υπαγόμενο στο σύστημα τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή χωρίς επιβολή εισαγωγικών δασμών — Εξαγωγή του προερχόμενου από την επεξεργασία προϊόντος σε τρίτη χώρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως της διαφοροποιημένης επιστροφής — Ανάγκη ελεύθερης διαθέσεως του προϊόντος στο εμπόριο της χώρας προορισμού κατόπιν καταβολής εισαγωγικών δασμών

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 444/2003 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2003, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή προϋπόθεση επιστροφής κατά την εξαγωγή, που συνίσταται στη διεκπεραίωση των σχετικών με την εισαγωγή τελωνειακών διατυπώσεων, δεν πληροίται όταν το προϊόν υποβλήθηκε στην τρίτη χώρα προορισμού, μετά τη θέση του σε καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή χωρίς επιβολή εισαγωγικών δασμών, σε «μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία» κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, και το προϊόν που προήλθε από την ανωτέρω μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία εξήχθη σε τρίτη χώρα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Küçük κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-586/10) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Αντικειμενικοί λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση βάσει της οποίας δικαιολογείται η χρησιμοποίηση συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε περίπτωση προσωρινής αναπληρώσεως — Μόνιμη ή επαναλαμβανόμενη ανάγκη για αναπληρωματικό προσωπικό — Συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων που αφορούν την ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου)

(2012/C 73/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bianca Küçük

κατά

Land Nordrhein-Westfalen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesarbeitsgericht — Ερμηνεία της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Εθνική νομοθεσία κατά την οποία η προσωρινή αναπλήρωση υπαλλήλου αποτελεί αντικειμενικό λόγο ο οποίος δικαιολογεί τον περιορισμό της χρονικής ισχύος των συμβάσεων εργασίας — Έννοια του όρου «αντικειμενικοί λόγοι» που δικαιολογούν την ανανέωση συμβάσεων ορισμένου χρόνου

Διατακτικό

Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι η προσωρινή ανάγκη για αναπληρωματικό προσωπικό, που προβλέπεται από εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, μπορεί, καταρχήν, να αποτελεί αντικειμενικό λόγο κατά την έννοια της εν λόγω ρήτρας. Το γεγονός ότι μόνον ότι ο εργοδότης αναγκάζεται να καταφύγει στην προσωρινή αναπλήρωση κατ' επανάληψη ή και μόνιμα και ότι η αναπλήρωση αυτή μπορεί να εξασφαλισθεί και με την πρόσληψη μισθωτών με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου δεν σημαίνει ότι δεν υφίσταται αντικειμενικός λόγος κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, στοιχείο α', της εν λόγω συμφωνίας-πλαίσιο ούτε ότι υπάρχει κατάχρηση κατά την έννοια

⁽¹⁾ ΕΕ C 288 της 23.10.2010.

της ως άνω ρήτρας. Εντούτοις, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν η ανανέωση των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου δικαιολογείται από έναν τέτοιο αντικειμενικό λόγο, οι αρχές των κρατών μελών, στο πλαίσιο των οικείων αρμοδιοτήτων τους, οφείλουν να λάβουν υπόψη όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, περιλαμβανομένου του αριθμού και της συνολικής διάρκειας των συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που έχουν συναφθεί στο παρελθόν με τον ίδιο εργοδότη.

(¹) EE C 89 της 19.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister Finansów κατά Kraft Foods Polska SA

(Υπόθεση C-588/10) (¹)

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 90, παράγραφος 1 — Μείωση της τιμής μετά το χρονικό σημείο διενέργειας της πράξεως — Εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας για τη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου ο παρέχων τα αγαθά ή τις υπηρεσίες πρέπει να έχει στην κατοχή του βεβαίωση παραλαβής του διορθωτικού τιμολογίου από τον αποδέκτη των αγαθών ή των υπηρεσιών — Αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ — Αρχή της αναλογικότητας)

(2012/C 73/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister Finansów

κατά

Kraft Foods Polska SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) — Ερμηνεία του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1) — Βάση επιβολής του φόρου — Μείωση της τιμής μετά την τέλεση της σχετικής εμπορικής πράξεως — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη μείωση της βάσεως επιβολής του ΦΠΑ από την παραλαβή και τη βεβαίωση παραλαβής διορθωτικού τιμολογίου από τον αντισυμβαλλόμενο

Διατακτικό

Η απαίτηση ότι για να μπορεί να μειωθεί η βάση επιβολής του φόρου, όπως αυτή προκύπτει από το αρχικό τιμολόγιο, ο υπόχρεος πρέπει να έχει στην κατοχή του τη βεβαίωση παραλαβής του διορθωτικού τιμολογίου από τον αποδέκτη των αγαθών ή των υπηρεσιών εμπίπτει στην έννοια του όρου «προϋπόθεση» κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

Η απαίτηση αυτή δεν είναι κατ' αρχήν αντίθετη προς την αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας και προς την αρχή της αναλογικότητας. Εντούτοις, εάν η βεβαίωση αυτή είναι αδύνατο ή εξαιρετικά δυσχερές να παραδοθεί εντός εύλογης προθεσμίας στον παρέχοντα τα αγαθά ή τις υπηρεσίες ο οποίος υποχρεούται στην απόδοση του φόρου, δεν μπορεί να του απαγορευτεί να αποδείξει, με άλλα μέσα, ενώπιον των εθνικών φορολογικών αρχών, αφενός, ότι προέβη, υπό τις συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, σε όλες τις δέουσες ενέργειες προκειμένου το διορθωτικό τιμολόγιο να περιέλθει στην κατοχή του αποδέκτη των αγαθών ή των υπηρεσιών και ότι έλαβε γνώση της παραλαβής και, αφετέρου, ότι η οικεία πράξη διενεργήθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εν λόγω διορθωτικό τιμολόγιο.

(¹) EE C 89 της 19.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 19ης Ιανουαρίου 2012 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά Nike International Ltd, Aurelio Muñoz Molina

(Υπόθεση C-53/11 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 58 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνες 49 και 50 — Λεκτικό σήμα R10 — Ανακοπή — Εκχώρηση — Παραδεκτό της προσφυγής — Έννοια του «προσώπου που νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή» — Δυνατότητα εφαρμογής των οδηγιών του ΓΕΕΑ]

(2012/C 73/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Nike International Ltd (εκπρόσωποι: M. de Justo Bailey, abogado, Aurelio Muñoz Molina)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-137/09, Nike International Ltd κατά ΓΕΕΑ — Aurelio Muñoz Molina, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 21ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 551/2008-1).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Νοεμβρίου 2010, T-137/09, *Nike International* κατά ΓΕΕΑ — *Miñoz Molina* (R10), καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση αυτή, κατά παράβαση του άρθρου 58 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1891/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, και του κανόνα 49 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005, ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) κηρύσσοντας, με την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 551/2008-1), απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε η *Nike International Ltd*, παρέβη τους κανόνες 31, παράγραφος 6, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1041/2005.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται επί των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 152 της 21.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-185/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής — Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ και 92/49/ΕΟΚ — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2012/C 73/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K.-Ph. Wojcik, M. Žebre και N. Yerrell)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας (εκπρόσωποι: A. Vran)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 56 και 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 3, της πρώτης οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ 157) και των άρθρων 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής, ΕΕ L 228, σ. 1)

Διατακτικό

- 1) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, έχοντας μεταφέρει εσφαλμένως και ελλιπώς στην εθνική έννομη τάξη την πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2005, και την οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/68, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 73/239 καθώς και από τα άρθρα 29 και 39 της οδηγίας 92/49.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Δημοκρατία της Σλοβενίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-192/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των άγριων πτηνών — Περιεχόμενο του καθεστώτος προστασίας — Εξαιρέσεις από τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στην οδηγία)

(2012/C 73/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Heitmann και S. Petrova)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 1, 5 και 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των άγριων πτηνών (ΕΕ L 20, σ. 7) — Πεδίο εφαρμογής — Περιορισμός της προστασίας μόνο στα είδη πτηνών που ζουν στο εθνικό έδαφος — Εσφαλμένος ορισμός των προϋποθέσεων εξαιρέσεως από τις απαγορεύσεις που προβλέπει η οδηγία

Διατακτικό

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, μη καλύπτοντας με τα εθνικά μέτρα προστασίας όλα τα είδη πτηνών που ζουν εκ φύσεως σε άγρια κατάσταση στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών και τα οποία προστατεύονται δυνάμει της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, καθώς και μη ορίζοντας ορθώς τις προϋποθέσεις θεσπίσεως εξαιρέσεων από τις απαγορεύσεις που προβλέπει η οδηγία αυτή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1, 5 και 9, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 16.7.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 και C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09) κατά Région wallonne

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-177/09 έως C-179/09) (¹)

(Εκτίμηση των επιπτώσεων σχεδίων στο περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «ειδικής εθνικής νομοθετικής πράξεως» — Σύμβαση του Όρχους — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Έκταση του δικαιώματος προσφυγής κατά νομοθετικής πράξεως)

(2012/C 73/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (C-177/09 και C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (C-178/09), Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (C-179/09)

Καθή: Région wallonne

Παρισταμένων των: Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX) (C-177/09 και C-179/09), Intercommunale du Brabant wallon (IBW) (C-178/09)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Conseil d'État (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (EE L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 (EE L 73, σ. 5), και με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (EE L 156, σ. 17) — Ερμηνεία των άρθρων 6 και 9 της συμβάσεως του Όρχους, για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (EE L 124, σ. 1) — Αναγνώριση, ως ειδικών εθνικών νομοθετικών πράξεων, ορισμένων αδειών «επικυρωμένων» με διάταγμα για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος; — Δεν υφίσταται πλήρες δικαίωμα προσφυγής κατά απόφασης εγκρίνουσας σχέδια δυνάμενα να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Προαιρετικός ή υποχρεωτικός χαρακτήρα της υπάρξεως ενός τέτοιου δικαιώματος — Χορήγηση περιβαλλοντικής αδειας για την εκμετάλλευση κέντρου διοικήσεως και καταρτίσεως στο Hulpe

Διατακτικό

1) Το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, έχει την έννοια ότι από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας εξαιρούνται μόνον τα σχέδια που εγκρίνονται καταλεπτώς με ειδική νομοθετική πράξη, κατά τρόπο ώστε οι σκοποί της ίδιας αυτής οδηγίας να επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει ότι τηρήθηκαν οι δύο αυτές προϋποθέσεις, αφού λάβει υπόψη τόσο το περιεχόμενο της εκδοθείσας νομοθετικής πράξεως όσο και το σύνολο της νομοθετικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοσή της καθώς και, μεταξύ άλλων, τις προπαρασκευαστικές πράξεις και τις κοινοβουλευτικές συζητήσεις. Συναφώς, νομοθετική πράξη, η οποία απλώς και μόνον «επικυρώνει» προϋφιστάμενη διοικητική πράξη και η οποία περιορίζεται στην αναφορά επιτακτικών λόγων γενικού συμφέροντος χωρίς να έχει προηγηθεί κίνηση νομοθετικής διαδικασίας επί της ουσίας μέσω της οποίας να διασφαλίζεται η τήρηση των εν λόγω προϋποθέσεων, δεν μπορεί να λογίζεται ως ειδική νομοθετική πράξη κατά την έννοια της διατάξεως αυτής και, ως εκ τούτου, δεν αρκεί για να εξαιρεθεί ένα σχέδιο από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35.

2) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, και το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχουν την έννοια ότι:

- όταν ένα σχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων αυτών εγκρίνεται με νομοθετική πράξη, το ζήτημα αν η εν λόγω νομοθετική πράξη πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής πρέπει να μπορεί να υπόκειται, βάσει των εθνικών δικονομικών κανόνων, σε έλεγχο ασκούμενο από δικαστήριο ή άλλο ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο που έχει συσταθεί με νόμο·
- στην περίπτωση κατά την οποία κατά τέτοιες πράξεις δεν προβλέπεται καμία προσφυγή, η οποία να εξασφαλίζει τα χαρακτηριστικά και την έκταση του ελέγχου που αναφέρθηκαν ανωτέρω, απόκειται σε κάθε εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του να ασκεί τον έλεγχο που περιγράφεται στο προηγούμενο εδάφιο και να αντλεί, ενδεχομένως, τις έννομες συνέπειες αφήνοντας ανεφάρμοστη τη νομοθετική αυτή πράξη.

(¹) EE C 180 της 1.8.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Infopaq International A/S κατά Danske Dagblades Forening

(Υπόθεση C-302/10) (¹)

(Δικαιώματα του δημιουργού — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 5 — Λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα — Αναπαραγωγή σύντομων αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων — Άρθρα του Τύπου — Προσωρινές και μεταβατικές αναπαραγωγές — Τεχνολογική μέθοδος συνιστάμενη στην ψηφιοποίηση άρθρων διά σαρώσεως και στη συνακόλουθη μετατροπή τους σε αρχείο κειμένου, ηλεκτρονική επεξεργασία της αναπαραγωγής και αποθήκευση μέρους της εν λόγω αναπαραγωγής — Προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τέτοιας τεχνολογικής μεθόδου — Σκοπός των εν λόγω πράξεων συνιστάμενος στη νόμιμη χρήση έργου ή προστατευμένου αντικείμενου — Ανεξάρτητη οικονομική σημασία των εν λόγω πράξεων)

(2012/C 73/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Infopaq International A/S

Καθής: Danske Dagblades Forening

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Højesteret — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10) — Εταιρεία της οποίας η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στη σύνταξη περιλήψεων άρθρων εφημερίδων διά σαρώσεως — Αποθήκευση αποσπάσματος άρθρου αποτελούμενου από μια λέξη κλειδί μαζί με τις πέντε προηγούμενες και τις πέντε επόμενες λέξεις — Προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου «συλλογής δεδομένων», όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης,

πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου, παρά το γεγονός ότι διενεργούνται στο αρχικό και στο τελικό στάδιο αυτής και προϋποθέτουν ανθρώπινη παρέμβαση·

πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέπουν τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή ενός προστατευμένου αντικείμενου·

πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία, εφόσον, αφενός, η εκτέλεση των εν λόγω πράξεων δεν επιτρέπει την προσπόριση πρόσθετου πλεονεκτήματος, πέραν του αντλούμενου από τη νόμιμη χρήση του προστατευμένου έργου, και, αφετέρου, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής δεν επιφέρουν καμία μεταβολή του έργου.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου «συλλογής δεδομένων», όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν μπορούν να αντικεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε να θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.

(¹) EE C 221 της 14.08.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Υπόθεση C-518/10) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Φάρμακο που διατίθεται στην αγορά και περιέχει μία μόνο δραστική ουσία, ενώ στο κείμενο των αξιώσεων του διπλώματος ευρεσιτεχνίας αναφέρεται μια σύνθεση δραστικών ουσιών]

(2012/C 73/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc

Εφεσίβλητος: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Επιρροή που ασκεί η Συμφωνία 89/695/ΕΟΚ, για τα κοινοτικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας, στην εκτίμηση των κριτηρίων αυτών σε περίπτωση έμμεσης προσβολής ή συμμετοχής σε προσβολή δικαιώματος ευρεσιτεχνίας κατά την έννοια του άρθρου 26 της εν λόγω συμφωνίας

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό η χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας από τις αρμόδιες αρχές βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους, όταν η δραστηριότητα στην οποία αναφέρεται η αίτηση χορήγησης του πιστοποιητικού, μολονότι αναφέρεται στο κείμενο των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας ως δραστηριότητα που αποτελεί, μαζί με μια άλλη δραστηριότητα, συστατικό μιας σύνθεσης δραστικών ουσιών, δεν συνιστά το αντικείμενο αξίωσης που να αφορά αυτή μόνο τη δραστηριότητα.

(¹) ΕΕ C 13 της 15.1.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 13ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-560/10 P) (¹)

[Αναίρεση — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαχείριση και συντήρηση της δικτυακής πύλης «Η Ευρώπη σου» — Απόρριψη της προσφοράς — Κανονισμοί (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 και 2342/2002 — Πλήρες αντίγραφο της εκθέσεως αξιολόγησης — Αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως — Δικαιώματα για χρηστή διοίκηση και για δίκαιη δίκη — Πλάνη περί το δίκαιο — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Προδήλωσ απαράδεκτο — Λόγος προδήλωσ αβάσιμος]

(2012/C 73/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και N. Bambara)

Αντικείμενο

Αίτηση αναρρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, T-300/07, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2007, περί απορρίψεως της προσφοράς της εταιρίας Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στο πλαίσιο του διαγωνισμού ENTR/05/78, για την παρτίδα 2 (διαχείριση της υποδομής), με αντικείμενο τη διαχείριση και τη συντήρηση της δικτυακής πύλης «Η Ευρώπη σου», και περί αναρρέσεως της εκτελέσεως της συμβάσεως αυτής σε άλλο διαγωνιζόμενο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 72 της 5.3.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2011 — Καλλιόπη Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Εκτελεστικού Οργανισμού «Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού» (ΕΟΕΟΘΠ)

(Υπόθεση C-626/10 P) (¹)

[Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Άρθρο 4, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 2, πρώτη περίπτωση — Προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Προστασία των εμπορικών συμφερόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 58/2003 — Εκτελεστικοί Οργανισμοί — Αρμοδιότητα εξετάσεως των επιβεβαιωτικών αιτήσεων που αφορούν αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα — Αρχή της διαφάνειας — Έννοια του «υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος» — Νομικά σφάλματα]

(2012/C 73/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Καλλιόπη Αγαπίου-Ιωσηφίδη (εκπρόσωποι: Χρ. Ιωσηφίδης και Χαρ. Ιωσηφίδης, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Εκτελεστικός Οργανισμός «Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού» (ΕΟΕΟΘΠ) (εκπρόσωπος: H. Monet)

Αντικείμενο

Αίτηση αναρρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα), της 21ης Οκτωβρίου 2010, T-439/08, Αγαπίου-Ιωσηφίδη κατά Επιτροπής και ΕΟΕΟΘΠ, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως του ΕΟΕΟΘΠ της 1ης Αυγούστου 2008, σχετικά με αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν την ίδρυση Κέντρου Αριστείας Jean Monnet στο

Πανεπιστήμιο της Κύπρου, και, αφετέρου, της αποφάσεως C(2007) 3749 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2007, σχετικά με ατομική απόφαση χορήγησης επιδοτήσεως στο πλαίσιο του προγράμματος διά βίου μάθησης, επιμέρους πρόγραμμα Jean Monnet — Προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και παραβίαση της αρχής της διαφάνειας — Νομικά σφάλματα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Κ. Αγαπίου-Ιωσηφίδη στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 103 της 2.4.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — University of Queensland, CSL Ltd κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Υπόθεση C-630/10) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Ύπαρξη πρόσθετων ή διαφορετικών κριτηρίων για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες ή για τα εμβόλια που προστατεύουν από περισσότερες από μία ασθένειες («multi-disease vaccine» ή «πολλαπλό εμβόλιο»)]

(2012/C 73/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: University of Queensland, CSL Ltd

Καθού: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (EE L 152, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Υπάρχουν πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες ή για τα εμβόλια που προστατεύουν από περισσότερες από μία ασθένειες (πολλαπλά εμβόλια);

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό η χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας από τις αρμόδιες αρχές βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους για δραστικές ουσίες που δεν αναφέρονται στο κείμενο των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο οποίο στηρίζεται η αίτηση χορήγησης τέτοιου πιστοποιητικού.
- 2) Το άρθρο 3, στοιχείο β', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι, εφόσον πληρούνται και οι άλλες προϋποθέσεις που προβλέπει, δεν αντιβαίνει σ' αυτό η χορήγηση από τις αρμόδιες αρχές βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για μια δραστική ουσία που αναφέρεται στο κείμενο των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο οποίο στηρίζεται η αίτηση χορήγησης συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, όταν το φάρμακο του οποίου η άδεια κυκλοφορίας στην αγορά υποβάλλεται ως δικαιολογητικό της αίτησης αυτής περιέχει όχι μόνο τη δραστική αυτή ουσία, αλλά και άλλες δραστικές ουσίες.
- 3) Όταν πρόκειται για κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που καλύπτει μια μέθοδο παραγωγής προϊόντος, το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009 δεν επιτρέπει τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για προϊόν διαφορετικό από αυτό που αναφέρεται στο κείμενο των αξιώσεων του διπλώματος αυτού ως το προϊόν στο οποίο καταλήγει αυτή η μέθοδος παραγωγής. Το ζήτημα αν η μέθοδος παραγωγής ενός προϊόντος, η οποία καλύπτεται από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, δίδει τη δυνατότητα άμεσης παραγωγής του προϊόντος δεν ασκεί συναφώς καμία επιρροή.

(¹) EE C 89 της 19.3.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Daiichi Sankyo Company κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Υπόθεση C-6/11) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Φάρμακα για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρα 3 και 4 — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Ύπαρξη πρόσθετων ή διαφορετικών κριτηρίων για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες]

(2012/C 73/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Daiichi Sankyo Company

Καθού: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — High Court of Justice (Chancery Division, Patents Court) — Ερμηνεία των άρθρων 3, στοιχείο α', και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσης «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Υπάρχουν πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια για τα φάρμακα που περιέχουν περισσότερες από μία δραστικές ουσίες;

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό η χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας από τις αρμόδιες αρχές βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους για δραστικές ουσίες που δεν αναφέρονται στο κείμενο των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο οποίο στηρίζεται η αίτηση χορήγησης τέτοιου πιστοποιητικού.

(¹) ΕΕ C 63 της 26.2.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-52/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Επιστολή προς το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή — Απάντηση — Απόφαση να τεθεί στο αρχείο — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη και προδήλως απαράδεκτη)

(2012/C 73/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναίρεσιών: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (εκπρόσωπος: P. Suarez Plácido, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Lorenz, N. Görlitz και P. López-Carceller), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral και L. Lozano Palacios)

Αντικείμενο

Αφενός, αναίρεση κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 17 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση

T-61/10, Fernando Marcelino Victoria Sánchez κατά Κοινοβουλίου και Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή κατά παραλείψεως που άσκησε ο νυν αναίρεσιών κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον τα εν λόγω θεσμικά όργανα παρέλειψαν παρανόμως να απαντήσουν σε επιστολή του νυν αναίρεσιών της 6ης Οκτωβρίου 2009, και, αφετέρου, αίτηση για έκδοση προσωρινής διαταγής, καθώς και αίτηση για λήψη μέτρων προστασίας.

Διατακτικό

- 1) Η αίτηση αναίρεσεως απορρίπτεται.
- 2) Καταδικάζει τον F. M. Victoria Sánchez στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Connoisseur Belgium BVBA κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-69/11) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Βάση επιβολής του φόρου — Έξοδα μη χρεωθέντα από τον υποκείμενο στον φόρο)

(2012/C 73/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Connoisseur Belgium BVBA

Καθού: Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Ερμηνεία του άρθρου 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και του άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Μίσθωση σκαφών αναψυχής — Συμφωνία επιμερισμού του κόστους μεταξύ της επιχειρήσεως που εκμισθώνει τα σκάφη και της μισθώτριας επιχειρήσεως — Δυνατότητα χρεώσεως ορισμένων εξόδων στη μισθώτρια επιχείρηση — Μη χρέωση — Εθνική διάταξη απαιτούσα την καταβολή ΦΠΑ για αυτά τα μη χρεωθέντα έξοδα

Διατακτικό

Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν οφείλεται φόρος προστιθέμενης αξίας επί των εξόδων ή επί των ποσών που θα μπορούσαν βάσει συμβάσεως να χρεωθούν από τον υποκείμενο στον φόρο στον αντισυμβαλλόμενο του, αλλά τα οποία δεν χρεώθηκαν.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — INNO NV κατά Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA

(Υπόθεση C-126/11) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει τις αναγγελίες μειώσεως των τιμών και εκείνες που υπαινίσσονται μια τέτοια μείωση)

(2012/C 73/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: INNO NV

Καθόν: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22)

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές

πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που προβλέπει γενική απαγόρευση των αναγγελιών μειώσεως των τιμών και εκείνων που υπαινίσσονται μια τέτοια μείωση κατά το προ της περιόδου των εκπτώσεων χρονικό διάστημα, εφόσον η διάταξη αυτή επιδιώκει σκοπούς προστασίας των καταναλωτών.

(¹) ΕΕ C 152 της 21.5.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2011 — Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Performing Science LLC

(Υπόθεση C-222/11 P) (¹)

[Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Λεκτικό σημείο «5 HTP» — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Αναίρεση προδήλως απαράδεκτη]

(2012/C 73/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Longevity Health Products, Inc. (εκπρόσωπος: J. Korab, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Performing Science LLC

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 2011 — Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Performing Science (5 HTP) (T-190/09), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Απριλίου 2009 (υπόθεση R 595/2008-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ των Performing Science LLC και Longevity Health Products, Inc. — Διακριτικός χαρακτήρας του λεκτικού σημείου 5 HTP

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Longevity Health Products Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunalul Alba (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Corpul Național al Polițiștilor κατά Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Υπόθεση C-434/11) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ζήτημα αν επιτρέπεται εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Δεν έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2012/C 73/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Alba

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Corpul Național al Polițiștilor

Καθών: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunalul Alba — Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 1, 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ζήτημα αν επιτρέπεται εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunalul Alba (Ρουμανία) με απόφαση της 28ης Ιουλίου 2011.

⁽¹⁾ EE C 331 της 12.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunalul Dâmbovița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Victor Cozman κατά Teatrul Municipal Târgoviște

(Υπόθεση C-462/11) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Πρώτο πρόσθετο Πρωτόκολλο της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Επιτρεπτό εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως προβλέπουσας μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Απουσία εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου)

(2012/C 73/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Dâmbovița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Victor Cozman

Καθού: Teatrul Municipal Târgoviște

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunalul Dâmbovița — Ερμηνεία του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών — Επιτρεπτό εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως προβλέπουσας μειώσεις των αποδοχών πλειόνων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων — Φύση του δικαιώματος επί του μισθού — Όρια

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να δώσει απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunalul Dâmbovița (Ρουμανία), με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2011.

⁽¹⁾ EE C 331 της 12.11.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Tribunalul Argeş (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11) κατά Statul român

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-483/11 και C-484/11) ⁽¹⁾

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Άρθρα 43, 92, παράγραφος 1, και 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποζημίωση προσώπων που καταδικάστηκαν για πολιτικούς λόγους από το κομμουνιστικό καθεστώς — Δικαίωμα προς ικανοποίηση ηθικής βλάβης — Δεν έχει εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2012/C 73/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Argeş

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc, Cornelia Mihăilescu (C-483/11), Mariana Budan (C-484/11)

Καθού: Statul roman

παρουσία του: Iulian-Nicolae Cujbescu (C-484/11)

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunalul Argeş — Ερμηνεία του άρθρου 5 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και του άρθρου 8 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου — Επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης σε πρόσωπα που καταδικάστηκαν για πολιτικούς λόγους από το κομμουνιστικό καθεστώς — Ζήτημα αν επιτρέπεται εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει το δικαίωμα προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunalul Argeş (Ρουμανία) με αποφάσεις της 4ης Απριλίου 2011 και 4ης Ιουλίου 2011.

⁽¹⁾ EE C 347 της 26.11.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia κ.λπ. κατά Comune di Pavia

(Υπόθεση C-564/11)

(2012/C 73/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Brescia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Como, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Cremona, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecco, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lodi, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Milano, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pavia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Varese

Καθού: Comune di Pavia.

Προδικαστικά ερωτήματα

Απαγορεύει η οδηγία 2004/18/CE ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών και δη το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', τα άρθρα 2 και 28 και το παράρτημα II, κατηγορίες 8 και 12, αυτής, εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την έγγραφη σύναψη συμφωνιών μεταξύ δύο αναθετουσών αρχών με αντικείμενο τη μελέτη και την παροχή τεχνικών και επιστημονικών συμβουλών για τη σύνταξη των πράξεων που απαρτίζουν το σχέδιο χωροταξικής αξιοποίησης, όπως ορίζονται με το εθνικό και περιφερειακό τομεακό κανονιστικό πλαίσιο, οσάκις το χρηματικό αντάλλαγμα δεν έχει, θεωρητικά, ανταποδοτικό χαρακτήρα, στην περίπτωση κατά την οποία η ανάδοχος αρχή μπορεί να έχει την ιδιότητα του οικονομικού φορέα;

⁽¹⁾ EE L 134, σ. 114.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — T-Mobile Austria GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation

(Υπόθεση C-616/11)

(2012/C 73/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ανααιρεσίβλητη: T-Mobile Austria GmbH

Καθή-ανααιρεσείουσα: Verein für Konsumenteninformation

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 52, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/64/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή και επί της συμβατικής σχέσεως μεταξύ ενός φορέα εκμεταλλεύσεως υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας ως δικαιούχου πληρωμής και των ιδιωτών πελατών του (καταναλωτών) ως πληρωτών;
- 2) Πρέπει το υπογραφέν ιδιοχείρως από τον πληρωτή έντυπο πληρωμής ήτοι η στηριζόμενη σε υπογεγραμμένο έντυπο πληρωμής διαδικασία, προκειμένου να χορηγηθούν εντολές εμβασμάτων, καθώς και η συμφωνηθείσα για τη χορήγηση εντολών εμβασμάτων στο πλαίσιο Onlinebanking (Telebanking) διαδικασία να θεωρηθούν ως «μέσα πληρωμών» κατά την έννοια του άρθρου 4, [σημείο] 23, και του άρθρου 52, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/64/ΕΚ;
- 3) Πρέπει το άρθρο 52, παράγραφος 3, της οδηγίας 2007/64/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό η εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων οι οποίες απαγορεύουν εν γένει την επιβολή επιβαρύνσεων από τον δικαιούχο πληρωμών και, ιδίως, άνευ διαφοροποιήσεως μεταξύ των διαφόρων μέσων πληρωμών;

(¹) Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Δεκεμβρίου 2011 — Staatssecretaris van Financiën κατά Pactor Vastgoed BV

(Υπόθεση C-622/11)

(2012/C 73/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Ανααιρεσίβλητη: Pactor Vastgoed BV

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που η αρχικώς γενομένη έκπτωση του ΦΠΑ διακανονιστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ υπό την έννοια ότι το ποσό της εκπτώσεως πρέπει να επιστραφεί εν όλω ή εν μέρει, επιτρέπει η έκτη οδηγία να εισπράξει η εφορία το ποσό αυτό από άλλο πρόσωπο εκτός από τον υποκείμενο στον φόρο που στο παρελθόν πρόβη στην έκπτωση, και ειδικότερα –όπως όταν εφαρμόζεται το άρθρο 12α του νόμου [του 1968 περί φόρου κύκλου εργασιών]– από εκείνον ο οποίος παρέλαβε το αγαθό που παρέδωσε ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland (Ιρλανδία) στις 9 Δεκεμβρίου 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd κατά Quinn Investments Sweden AB κ.λπ.

(Υπόθεση C-634/11)

(2012/C 73/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Anglo Irish Bank Corporation Ltd

Καθών: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn, Niall McPartland Indian Trust AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η παρούσα αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός 44/2001 και άρθρο 28) και τη διαδικασία που πρέπει να εφαρμοστεί εθνικό δικαστήριο (στο εξής: τα δικαστήρια του κράτους Α) προκειμένου να αποφανθεί επί ενστάσεως υποβληθείσας βάσει του άρθρου 28 κατά της διεθνούς δικαιοδοσίας του προς εκδίκαση και έκδοση αποφάσεως επί ενδίκου βοηθήματος (στο εξής: το τρίτο ένδικο βοήθημα), υπό περιστάσεις στις οποίες τα δικαστήρια του κράτους Α:

- α) επελήφθησαν πρώτα ενδίκου βοήθηματος (στο εξής: το πρώτο ένδικο βοήθημα) ενδεχομένως συναφούς με άλλο ένδικο βοήθημα (στο εξής: το δεύτερο ένδικο βοήθημα) το οποίο ασκήθηκε ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους (στο εξής: κράτος μέλος Β)· και
- β) επελήφθησαν επίσης ενδίκου βοήθηματος (στο εξής: το τρίτο ένδικο βοήθημα) ενδεχομένως συναφούς με το δεύτερο ένδικο βοήθημα· και
- γ) εκλήθησαν να αποφανθούν επί ενστάσεως κατά της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του κράτους Α προς εκδίκαση και έκδοση αποφάσεως επί του τρίτου ενδίκου βοήθηματος υποβληθείσας βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 44/2001 και με την οποία προβάλλεται ότι το δεύτερο ένδικο βοήθημα (ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους Β) και το τρίτο ένδικο βοήθημα (ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους Α) είναι συναφείς αγωγές κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 28.
- 2) Συγκεκριμένα, ζητείται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) η έκδοση αποφάσεως αναφορικά με τα ακόλουθα ζητήματα:
- α) Κατά πόσον τα δικαστήρια του κράτους Α υποχρεούνται, πριν λάβουν απόφαση περί αναστολής της εκδικάσεως ή διαπιστώσεως της ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το τρίτο ένδικο βοήθημα, να αναμείνουν την έκβαση προηγούμενου ενδίκου βοήθηματος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους Β και την έκδοση αποφάσεως αναφορικά με το αν τα δικαστήρια του κράτους Β πρέπει ή όχι να αναστείλουν την εκδίκαση ή να διαπιστώσουν την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το δεύτερο ένδικο βοήθημα κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 44/2001·
- β) Σε περίπτωση που τα δικαστήρια του κράτους Α δεν υποχρεούνται, πριν λάβουν απόφαση περί αναστολής της εκδικάσεως ή διαπιστώσεως της ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το τρίτο ένδικο βοήθημα, να αναμείνουν την έκβαση προηγούμενου ενδίκου βοήθηματος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους Β και την έκδοση αποφάσεως αναφορικά με το αν τα δικαστήρια του κράτους Β πρέπει ή όχι να αναστείλουν την εκδίκαση ή να διαπιστώσουν την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το δεύτερο ένδικο βοήθημα κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 44/2001, ερωτάται κατά πόσον τα δικαστήρια του κράτους Α μπορούν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι έχει ασκηθεί το πρώτο ένδικο βοήθημα προκειμένου να αποφασίσουν αν θα αναστείλουν την εκδίκαση ή θα διαπιστώσουν την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το τρίτο ένδικο βοήθημα·
- γ) Σε περίπτωση που τα δικαστήρια του κράτους Β αποφανθούν ότι στερούνται διεθνούς δικαιοδοσίας όσον αφορά το δεύτερο ένδικο βοήθημα, ερωτάται κατά πόσον τα δικαστήρια του κράτους Α μπορούν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι έχει ασκηθεί το πρώτο ένδικο βοήθημα προκειμένου να αποφασίσουν αν θα αναστείλουν την εκδίκαση ή θα διαπιστώσουν την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το τρίτο ένδικο βοήθημα κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 44/2001·
- δ) Κατά πόσον το γεγονός ότι το τρίτο ένδικο βοήθημα θα μπορούσε να έχει ασκηθεί (αλλά δεν ασκήθηκε) ως αντίθετο ένδικο βοήθημα προς το πρώτο συνιστά ουσιώδες στοιχείο και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι η σημασία την οποία τα δικαστήρια του κράτους Α πρέπει να προσδώσουν στο στοιχείο αυτό κατά την εκ μέρους τους εξέταση του κατά πόσον πρέπει να διαπιστώσουν την

έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους όσον αφορά το τρίτο ένδικο βοήθημα ή να αναστείλουν την εκδίκαση του κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 44/2001.

(¹) ΕΕ L 12, σ. 1.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Πολωνίας

(Υπόθεση C-639/11)

(2012/C 73/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms, Γ. Ζαββός και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ σε σχέση με την έγκριση ορισμένου τύπου συστήματος διευθύνσεως (¹), από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαισίου 2007/46/ΕΚ σε σχέση με την έγκριση τύπου ΕΚ για οχήματα με κινητήρα (²) καθώς και από το άρθρο 34 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον, για τα νέα ή για τα ήδη ταξινομημένα σε άλλα κράτη μέλη επιβατικά οχήματα στα οποία το σύστημα διευθύνσεως βρίσκεται στη δεξιά πλευρά, εξαρτά την έγκριση από την προϋπόθεση το σύστημα διευθύνσεως να τοποθετηθεί στην αριστερή πλευρά·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι δεν τήρησε το άρθρο 2α της οδηγίας 70/311/ΕΟΚ, το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαισίου 2007/46/ΕΚ καθώς και το άρθρο 34 ΣΛΕΕ.

Στη Δημοκρατία της Πολωνίας η κυκλοφορία γίνεται από δεξιά. Κατά την πολωνική νομοθεσία, για την ταξινόμηση επιβατικού οχήματος είναι αναγκαία η έκδοση πιστοποιητικού τεχνικού ελέγχου. Βάσει αποφάσεως του Υπουργού Υποδομών (?) τεκμαίρεται εκ των προτέρων ότι όσα οχήματα έχουν το τιμόνι στη δεξιά πλευρά δεν πληρούν τα κριτήρια του τεχνικού ελέγχου (και, συγκεκριμένα, ότι η τεχνική τους κατάσταση δεν ανταποκρίνεται στις ισχύουσες τεχνικές απαιτήσεις). Επομένως, απαγορεύεται στην Πολωνία η ταξινόμηση οχημάτων με τιμόνι στη δεξιά πλευρά τα οποία έχουν ταξινομηθεί σε κράτη μέλη στα οποία η κυκλοφορία γίνεται από αριστερά, όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ιρλανδία, η Μάλτα και η Κύπρος. Επιπλέον, οι πολωνικές αρχές δεν λαμβάνουν υπόψη την ταξινόμηση τέτοιων οχημάτων σε άλλα κράτη μέλη στα οποία η κυκλοφορία γίνεται από δεξιά.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η απαγόρευση (νέων και χρησιμοποιημένων) επιβατικών οχημάτων τα οποία μεταφέρονται από κράτη μέλη —κυρίως από Πολωνούς πολίτες που κάνουν χρήση του κατοχυρωμένου στο δίκαιο της Ένωσης δικαιώματός τους για ελεύθερη κυκλοφορία— στα οποία η κυκλοφορία γίνεται από αριστερά, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος όπως αυτοί που συνίστανται στη βελτίωση της ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας.

Αφού τα ταξινομημένα σε άλλα κράτη οχήματα με σύστημα διευθύνσεως στη δεξιά πλευρά μπορούν να κυκλοφορούν χωρίς περιορισμό στην Πολωνία, η απαγόρευση ταξινόμησής τους στην Πολωνία δεν αποτελεί, κατά την άποψη της Επιτροπής, πρόσφορο και, σε κάθε περίπτωση, σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Όσοι χρησιμοποιούν επί μακρόν τέτοιο όχημα σε οδούς όπου η οδήγηση γίνεται από δεξιά συνηθίζουν στην οδήγηση αυτή οπότε, από απόψεις ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας, δεν συνιστούν μεγαλύτερη απειλή από όσους χρησιμοποιούν τέτοιο όχημα περιστασιακά. Επομένως υφίστανται λιγότερο δραστικά μέτρα, όπως για παράδειγμα η προσθήκη συμπληρωματικού καθρέπτη, για να διευκολυνθεί η προσπέραση οχημάτων με τιμόνι στη δεξιά πλευρά σε οδούς όπου η κυκλοφορία γίνεται από δεξιά.

(¹) Οδηγία 70/311/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στο σύστημα διευθύνσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκουμένων τους (ΕΕ ειδ. 13/001, σ. 93).

(²) Οδηγία 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (Οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 263, σ. 1).

(³) Άρθρο 9, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 31ης Δεκεμβρίου 2011, σημείο 5.1 του παραρτήματος I της αποφάσεως του Υπουργού Υποδομών της 16ης Δεκεμβρίου 2003 καθώς και σημείο 6.1 του παραρτήματος I της αποφάσεως του Υπουργού Υποδομών της 18ης Σεπτεμβρίου 2009 περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2003

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 19 Δεκεμβρίου 2011 — Staatssecretaris van Financiën κατά X BV

(Υπόθεση C-651/11)

(2012/C 73/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναρρεσίβλητη: X BV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύναται η μεταβίβαση του 30 % των εταιρικών μεριδίων μιας εταιρίας –στην οποία ο μεταβιβάζων τα εταιρικά αυτά μερίδια παρείχε υπηρεσίες υποκείμενες σε ΦΠΑ– να εξομοιωθεί με μεταβίβαση (μέρους ενός) συνόλου αγαθών υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 8, και/ή υπηρεσιών υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας (¹);

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται η κατά το εν λόγω ερώτημα μεταβίβαση να εξομοιωθεί με μεταβίβαση (μέρους ενός) συνόλου αγαθών υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 8, και/ή υπηρεσιών υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας αν οι λοιποί μεριδιούχοι, που επίσης παρείχαν υποκείμενες σε ΦΠΑ υπηρεσίες στην εταιρία της οποίας τα εταιρικά μερίδια μεταβιβάζονται, μεταβιβάσουν (σχεδόν) συγχρόνως με το ίδιο πρόσωπο όλα τα λοιπά εταιρικά μερίδια της εταιρίας αυτής;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως και στο δεύτερο ερώτημα, δύναται η κατά το πρώτο ερώτημα μεταβίβαση να θεωρηθεί ως μεταβίβαση (μέρους) επιχειρήσεως υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 8, και/ή του άρθρου 6, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας λαμβανομένου υπόψη ότι η μεταβίβαση αυτή συνδέεται στενά με δραστηριότητες διευθύνσεως της περί ης πρόκειται θυγατρικής εταιρίας;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) στις 21 Δεκεμβρίου 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV κατά Bert Peelaers και Visys NV

(Υπόθεση C-657/11)

(2012/C 73/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Αναρρεσίβλητοι: Bert Peelaers

Visys NV

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η έννοια «διαφήμιση» του άρθρου 2 της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση, και του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/114/ΕΚ (²), της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση, να ερμηνευθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να περιλαμβάνει, αφενός την καταχώριση και τη χρήση ενός ονόματος τομέα και, αφετέρου τη χρήση μεταετικετών σε μεταδεδομένα ενός ιστότοπου;

(¹) ΕΕ L 250, σ. 17.

(²) ΕΕ L 376, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2011 — Daniele Biasci κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno και Questura di Livorno

(Υπόθεση C-660/11)

(2012/C 73/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Καθών: Ministero dell'Interno και Questura di Livorno

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν, κατ' αρχήν, κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως είναι η ιταλική ρύθμιση του άρθρου 88 T.U.L.P.S., δυνάμει του οποίου «η άδεια για την άσκηση της δραστηριότητας των στοιχημάτων μπορεί να χορηγείται αποκλειστικά σε παραχωρησιούχους ή σε εκείνους που έχουν λάβει έγκριση από υπουργεία ή από άλλους φορείς υπέρ των οποίων ο νόμος επιφυλάσσει το δικαίωμα να διοργανώνουν ή να διαχειρίζονται τα στοιχήματα, καθώς και στα πρόσωπα που διορίζονται από τον παραχωρησιούχο ή από τον κάτοχο της αδειας δυνάμει της ίδιας παραχώρησης ή αδειας», καθώς και η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 2ter, του νομοθετικού διατάγματος 40 της 25ης Μαρτίου 2010, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 73/2010, σύμφωνα με το οποίο «το άρθρο 88 της ενοποιημένης αποδόσεως της νομοθεσίας περί της δημόσιας ασφαλείας, στο οποίο αναφέρεται το βασικό διάταγμα 773 της 18ης Ιουνίου 1931, όπως τροποποιήθηκε, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη άδεια, όταν δοθεί σε εμπορικές επιχειρήσεις αναλαμβάνουσες τη διαχείριση και τη συλλογή δημόσιων παιγνίων συνδυαζομένων με χρηματικά έπαθλα, πρέπει να ισχύει μόνο μετά τη χορήγηση στους ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων αυτών, του τίτλου της παραχώρησης, της διαχείρισης και της συλλογής των εν λόγω παιγνίων από το Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato»
- 2) Έχουν τα ανωτέρω άρθρα 43 ΕΚ και 49 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν, κατ' αρχήν, επίσης, εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 2, του νομοθετικού διατάγματος 223 της 4ης Ιουλίου 2006, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 248/2006, [...] ⁽¹⁾

Το ζήτημα της συμβατότητας του άρθρου 38, παράγραφος 2, προς τις προαναφερόμενες κοινοτικές αρχές εστιάζεται αποκλειστικά στο τμήμα εκείνο της εν λόγω διάταξης με την οποία: α) προβλέπεται μια γενικευμένη τάση προστασίας των παραχωρήσεων που έχουν ήδη χορηγηθεί σύμφωνα με το τροποποιηθέν κανονιστικό πλαίσιο, β) θεσπίζονται νέες υποχρεώσεις σχετικά

με την ίδρυση των νέων σημείων πώλησης σε μια ορισμένη απόσταση από εκείνα που έχουν ήδη οριστεί, γεγονός το οποίο θα μπορούσε στην πράξη να οδηγήσει στην κατοχύρωση της διατήρησης των προϋφιστάμενων εμπορικών κεκτημένων. Το ερώτημα έχει, εξάλλου, ως αντικείμενο την γενική ερμηνεία του προαναφερθέντος άρθρου 38, παράγραφος 2, όπως δίδεται από την ΑΑΜΣ, εισάγοντας στις συμφωνίες παραχώρησης (άρθρο 23, παράγραφος 3) την προμηθευθείσα ρήτρα περί λήξεως της ισχύος σε περίπτωση άμεσης ή έμμεσης άσκησης παρεμφερών διασυννοριακών δραστηριοτήτων·

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ήτοι εφόσον τα εθνικά μέτρα, όπως αυτά περιγράφονται στα προηγούμενα ερωτήματα, θεωρηθούν ως συμβατά με την κοινοτική νομοθεσία: έχει το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι, αν πρόκειται για περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών οφειλόμενο σε λόγους γενικού συμφέροντος, πρέπει να διαπιστώνεται κατά πόσον το γενικό αυτό συμφέρον λαμβάνεται ήδη επαρκώς υπόψη βάσει των κανόνων, των ελέγχων και των επαληθεύσεων στους οποίους υπόκειται ο παρέχων υπηρεσίες στο κράτος εγκαταστάσεώς του;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στο προηγούμενο ερώτημα: οφείλει το αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο του ελέγχου της αναλογικότητας του περιορισμού αυτού, το ότι οι εφαρμοστέες διατάξεις του κράτους εγκαταστάσεως του παρέχοντος υπηρεσίες προβλέπουν ελέγχους του ίδιου βαθμού ή ακόμη και αυστηρότερους από εκείνους που επιβάλλει το κράτος όπου παρέχονται οι υπηρεσίες;

⁽¹⁾ Παραλείπεται το τμήμα του ερωτήματος το οποίο επαναλαμβάνει αυτολεξεί το εν λόγω άρθρο, το οποίο δημοσιεύθηκε στην GU 153 της 4ης Ιουλίου 2006.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-662/11)

(2012/C 73/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και Γ. Ζαββός)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

- να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η Κυπριακή Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με τη διάταξη του άρθρου 24 σε συνδυασμό με το παράρτημα VII της πράξης προσχώρησης της Κυπριακής Δημοκρατίας σχετικά με την άρση των υφιστάμενων στην εθνική της

νομοθεσία περιορισμών για την απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας από υπηκόους της ΕΕ/ΕΟΧ το αργότερο μέχρι την 1η Μαΐου 2009 και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της πράξης αυτής

— να καταδικάσει Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι εν όψει της διατάξεως του άρθρου 24 σε συνδυασμό με το παράρτημα VII της πράξης προσχώρησης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι αρχές της τελευταίας έπρεπε το αργότερο μέχρι την 1η Μαΐου 2009 να έχουν θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες ώστε να αρθούν οι ισχύοντες στην εθνική της νομοθεσία περιορισμοί στην απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας από υπηκόους ΕΕ/ΕΟΧ. Οι εν λόγω περιορισμοί συνιστούν ευθεία παράβαση της ελευθερίας διακίνησης κεφαλαίων, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυπριακή Κυβέρνηση απέστειλε σχέδιο νόμου περί τροποποίησης των ισχυόντων περιορισμών και ισχυρίζεται πως το εν λόγω νομοσχέδιο είχε κατατεθεί προς έγκριση στο Υπουργικό Συμβούλιο με σκοπό να εξεταστεί το ταχύτερο δυνατό και να οδηγηθεί σε ψήφιση από το Κοινοβούλιο.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η παραβίαση κατοχυρωμένης από τη Συνθήκη ελευθερίας με διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας κράτους μέλους μπορεί να αρθεί μόνο με τη θέσπιση εξίσου δεσμευτικών διατάξεων. Επομένως, η επισύναψη ενός απλού σχεδίου νόμου στην απαντητική επιστολή της Κυπριακής Δημοκρατίας, το οποίο ουδεμία κανονιστική ισχύ έχει αποκτήσει, δεν δύναται να εξομοιωθεί με δεσμευτική πράξη αίρουσα τους ισχύοντες περιορισμούς για την απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας από υπηκόους της ΕΕ/ΕΟΧ.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Κυπριακή Κυβέρνηση μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς άρση των υφιστάμενων στην εθνική της νομοθεσία περιορισμών για την απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας από υπηκόους της ΕΕ/ΕΟΧ ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας αυτές στην Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει προς συμμόρφωση με το άρθρο 24 της πράξης περί των όρων προσχώρησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα VII της εν λόγω πράξεως περί των μεταβατικών μέτρων που αφορούν την Κύπρο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) στις 30 Δεκεμβρίου 2011 — Μ κ.λπ. κατά Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Υπόθεση C-666/11)

(2012/C 73/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: M, N, O, P, Q

Καθού: Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Προδικαστικά ερωτήματα

- Μπορεί ένας αιτών άσυλο, στο πλαίσιο δίκης με αντικείμενο τη διαπίστωση έλλειψης ευθύνης και τη διαταγή περί απελάσεώς του στο –κατά την άποψη του κράτους μέλους όπου υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου (κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα)– υπεύθυνο κράτος, να επικαλεσθεί ότι η μεταγωγή δεν πραγματοποιήθηκε εντός της εξαμηνιαίας προθεσμίας του άρθρου 19, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003 (1), και ότι, επομένως, η ευθύνη μετατοπίσθηκε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα;
- Μία –έστω πλασματική– απόπειρα αυτοκτονίας, εξαιτίας της οποίας δεν είναι δυνατή η μεταγωγή στο υπεύθυνο κράτος μέλος, συνιστά φυγοδικία υπό την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 4, δεύτερο, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου;
- Μπορεί ένας αιτών άσυλο, στο πλαίσιο δίκης με αντικείμενο τη διαπίστωση έλλειψης ευθύνης και τη διαταγή περί απελάσεώς του, να επικαλεσθεί μετατόπιση της ευθύνης κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003 (2);
- Ενημέρωση του υπεύθυνου κράτους εκ μέρους του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, στο πλαίσιο της οποίας ανακοινώνεται μεν η αναστολή της ήδη σχεδιασθείσας μεταγωγής, όχι όμως η περίπτωση ότι η μεταγωγή δεν μπορεί να επιχειρηθεί εντός της εξαμηνιαίας προθεσμίας, παρακωλύει την μετατόπιση ευθύνης κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003;

5) Υφίσταται δικαστικώς επιδιώξιμη αξίωση του αιτούντος άσυλο να εξεταστεί ένα κράτος μέλος την ανάληψη της ευθύνης κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου και να τον ενημερώσει σχετικά με τους λόγους της απόφασής;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης άσυλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης άσυλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 222, σ. 3).

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-678/11)

(2012/C 73/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, καθόσον θέσπισε και διατήρησε σε ισχύ τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 46, στοιχείο c), του αναθεωρημένου κειμένου του νόμου για τη ρύθμιση των συνταξιοδοτικών ταμείων και προγραμμάτων, στο άρθρο 86 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 6/2004, της 29ης Οκτωβρίου 2004, με το οποίο εγκρίνεται το αναθεωρημένο κείμενο του νόμου σχετικά με την οργάνωση και την εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, στο άρθρο 10 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 5/2004, με το οποίο εγκρίνεται το αναθεωρημένο κείμενο του νόμου για τη φορολόγηση εισοδήματος κατοίκων αλλοδαπής, και στο άρθρο 47 του νόμου 58/2003, της 17ης Δεκεμβρίου 2003, περί γενικού φορολογικού κώδικα, κατά τα οποία τα αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία που έχουν την έδρα τους σε άλλα κράτη μέλη και προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών αλλά και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ισπανία υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, μεταξύ άλλων, υποχρεούνται να διορίζουν φορολογικό εκπρόσωπο εγκατεστημένο στην Ισπανία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΣΕΚ) και από το άρθρο 36 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1) Οι προαναφερθείσες διατάξεις της ισπανικής φορολογικής νομοθεσίας υποχρεώνουν τους υποκείμενους στον φόρο που είναι

κάτοικοι αλλοδαπής να διορίζουν φορολογικό εκπρόσωπο εγκατεστημένο στην Ισπανία. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται στα αλλοδαπά συνταξιοδοτικά ταμεία που έχουν την έδρα τους σε άλλα κράτη μέλη και προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών καθώς και στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ισπανία υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατά τα ανωτέρω υποχρέωση διορισμού φορολογικού εκπροσώπου εγκατεστημένου στην Ισπανία συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών κατά το μέτρο που επιβάλλει πρόσθετο βάρος στα προαναφερθέντα νομικά και φυσικά πρόσωπα, τα οποία εξαναγκάζονται να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του εν λόγω εκπροσώπου. Επιπλέον, η υποχρέωση αυτή συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών για τα πρόσωπα που διαμένουν και τις επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε κράτη μέλη πλην της Ισπανίας και επιθυμούν να παρέχουν την υπηρεσία του φορολογικού εκπροσώπου σε νομικά ή φυσικά πρόσωπα δραστηριοποιούμενα στην Ισπανία.

3) Η επίμαχη κανονιστική ρύθμιση παραβιάζει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ (πρώην 49 ΣΕΚ) και το άρθρο 36 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Δεκεμβρίου 2011 η Alliance One International κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-41/05, Alliance One International κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-679/11)

(2012/C 73/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Alliance One International, Inc. (πρώην Dimon, Inc.) (εκπρόσωποι: M. Odriozola, A. Vide)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 12 Οκτωβρίου 2011 επί της υποθέσεως T-41/05, στο μέτρο που η απόφαση αυτή απορρίπτει τους ισχυρισμούς περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή των άρθρων 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 (¹), περί ανεπαρκούς αιτιολογίας και περί παραβίασεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως όσον αφορά την εκτίμηση ότι η Alliance One International, Inc., πρώην Dimon, Inc., είχε εις ολόκληρον ευθύνη.

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία), στον βαθμό που αφορά την ανααιρεσείουσα, και να μειώσει αναλόγως το πρόστιμο που της επιβλήθηκε, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η Alliance One International Inc., πρώην Dimon Inc., (στο εξής: αναιρεσείουσα) ζητεί από το Δικαστήριο: i) να αναιρέσει την απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2001 που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-41/05, κατά το μέτρο που ορίζει ότι η Alliance One International Inc. (στο εξής: ΑΟΙ), πρώην Dimon Inc, (στο εξής: Dimon) έχει εις ολόκληρον ευθύνη για την παράβαση που διέπραξε η Agroexpansión ii) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία, κατά το μέτρο που αφορά την αναιρεσείουσα και να μειώσει αναλόγως το επιβληθέν στην αναιρεσείουσα πρόστιμο· iii) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 2) Πρώτον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή και το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσαν εσφαλμένα τα άρθρα 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 23, παράγραφος 2 του κανονισμού 1/2003, κρίνοντας την ΑΟΙ υπεύθυνη για την παράβαση που διέπραξε η Agroexpansión. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ενήργησε κατά προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας και κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, ερμηνεύοντας στο πλαίσιο της αποφάσεως (ήτοι *ex post facto*) τη σχετική με τις προϋποθέσεις αποδείξεως αιτιολογία της αποφάσεως της Επιτροπής. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, κατά συνέπεια, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον καθορισμό της μεθόδου καταλογισμού της ευθύνης λόγω της εφαρμογής, ειδικότερα, μιας διττής μεθόδου καταλογισμού, η οποία εισήγαγε δυσμενή διάκριση μεταξύ των εταιριών αναλόγως της βασιμότητας της επιχειρηματολογίας τους στο πλαίσιο της προσφυγής, χωρίς ωστόσο να καθορίσει περαιτέρω κανόνες. Επιπλέον, κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε οπωσδήποτε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε στο πλαίσιο της αποφάσεώς της τον ισχυρισμό της περί μη ανατροπής του τεκμηρίου ευθύνης.
- 3) Δεύτερον, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στερεί από την αναιρεσείουσα τα δικαιώματα που αντλεί από τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, από την ΕΣΠΑΔ και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποτελούν μέρος της Συνθήκης της Λισσαβώνας και, ως εκ τούτου, έχουν ισχύ δικαιωμάτων που απορρέουν από το πρωτογενές δίκαιο.
- 4) Τρίτον, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι η αναιρεσείουσα δεν έπρεπε να θεωρηθεί υπεύθυνη για την παράβαση που διέπραξε η Agroexpansión κατά την περίοδο πριν από τις 18 Νοεμβρίου 1997, εντούτοις δεν συνήγαγε από την πλάνη της Επιτροπής τα αναγκαία συμπεράσματα και επέτρεψε δυσμενή διάκριση σε βάρος της αναιρεσείουσας. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι το αρχικό ποσό του προστίμου θα έπρεπε να αυξηθεί κατά 30 % μόνο· στην αντίθετη περίπτωση, η Dimon θα υφίστατο δυσμενή διάκριση έναντι των λοιπών αποδεκτών της αποφάσεως. Αφετέρου, η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη, διότι έλαβε υπόψη της τον κύκλο εργασιών που πραγματοποίησε η Dimon το 2003 προκειμένου να δικαιολογήσει την αύξηση του βασικού ποσού του προστίμου βάσει της πέμπτης παραγράφου του τμήματος 1.Α των κατευθυντήριων γραμμών του 1998.
- 5) Τέλος, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι μπορούσε βασίμως να αξιώσει μείωση του ποσού του προστίμου της βάσει του τμή-

ματος Β, σημείο 3, τρίτη περίπτωση, των κατευθυντήριων γραμμών του 1998 για τον υπολογισμό των προστίμων. Κατά την άποψη της, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα επί του σημείου αυτού, καθόσον: i) έκρινε ότι η ελαφρυντική περίπτωση δεν είχε εφαρμογή στην προκειμένη υπόθεση λόγω της φύσεως της παραβάσεως και ii) δέχθηκε το επιχειρήμα της Επιτροπής ότι είχε ήδη ληφθεί υπόψη υπέρ της Επιτροπής η ελαφρυντική περίπτωση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Ιταλία) στις 2 Ιανουαρίου 2012 — Cristian Rainone κ.λπ. κατά Ministero dell'Interno κ.λπ.

(Υπόθεση C-8/12)

(2012/C 73/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν, κατ' αρχήν, κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως είναι η ιταλική ρύθμιση του άρθρου 88 T.U.L.P.S., δυνάμει του οποίου «η άδεια για την άσκηση της δραστηριότητας των στοιχημάτων μπορεί να χορηγείται αποκλειστικά σε παραχωρησιούχους ή σε εκείνους που έχουν λάβει έγκριση από υπουργεία ή από άλλους φορείς υπέρ των οποίων ο νόμος επιφυλάσσει το δικαίωμα να διοργανώνουν ή να διαχειρίζονται τα στοιχήματα, καθώς και στα πρόσωπα που διορίζονται από τον παραχωρησιούχο ή από τον κάτοχο της άδειας δυνάμει της ίδιας παραχώρησης ή άδειας», καθώς και η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 2ter, του νομοθετικού διατάγματος 40 της 25ης Μαρτίου 2010, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 73/2010, σύμφωνα με το οποίο «το άρθρο 88 της ενσωπιαμένης αποδόσεως της νομοθεσίας περί της δημόσιας ασφαλείας, στο οποίο αναφέρεται το βασικό διάταγμα 773 της 18ης Ιουνίου 1931, όπως τροποποιήθηκε, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη άδεια, όταν δοθεί σε εμπορικές επιχειρήσεις αναλαμβάνουσες τη διαχείριση και τη συλλογή δημόσιων παιγνίων συνδυαζομένων με χρηματικά έπαθλα, πρέπει να ισχύει μόνο μετά τη χορήγηση στους ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων αυτών, του τίτλου της παραχωρήσεως, της διαχείρισης και της συλλογής των εν λόγω παιγνίων από το Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato»

- 2) Έχουν τα ανωτέρω άρθρα 43 ΕΚ και 49 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν, κατ' αρχήν, επίσης, εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 2, του νομοθετικού διατάγματος 223 της 4ης Ιουλίου 2006, το οποίο μετατράπηκε στον νόμο 248/2006, σύμφωνα με το οποίο:

«το άρθρο 1, παράγραφος 287, του νόμου 311 της 30ής Δεκεμβρίου 2004 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“287. Με τα μέτρα του Ministero dell'economia e delle finanze — AAMS καθορίζονται οι νέες λεπτομέρειες διανομής των παιγνίων για αγώνες πλην των ιπποδρομιών, σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

[...]

- ι) καθορισμός των μεθόδων προστασίας των παραχωρησιούχων οι οποίοι συλλέγουν στοιχήματα προκαθορισμένης αποδόσεως σχετικά με αγώνες πλην των ιπποδρομιών, όπως οι μέθοδοι αυτές προβλέπονται από τις διατάξεις της αποφάσεως 111 του Ministro dell'economia e delle finanze της 1ης Μαρτίου 2006”.

Το ζήτημα της συμβατότητας του άρθρου 38, παράγραφος 2, προς τις προαναφερόμενες κοινοτικές αρχές εστιάζεται αποκλειστικά στο τμήμα εκείνο της εν λόγω διάταξης με την οποία: α) προβλέπεται μια γενικευμένη τάση προστασίας των παραχωρησιούχων που έχουν ήδη χορηγηθεί σύμφωνα με το τροποποιηθέν κανονιστικό πλαίσιο, β) θεσπίζονται νέες υποχρεώσεις σχετικά με την ίδρυση των νέων σημείων πώλησης σε μια ορισμένη απόσταση από εκείνα που έχουν ήδη οριστεί, γεγονός το οποίο θα μπορούσε στην πράξη να οδηγήσει στην κατοχύρωση της διατήρησης των προϋφιστάμενων εμπορικών κεκτημένων. Το ερώτημα έχει, εξάλλου, ως αντικείμενο την γενική ερμηνεία του προαναφερθέντος άρθρου 38, παράγραφος 2, όπως δίδεται από την AAMS, εισάγοντας στις συμφωνίες παραχώρησης (άρθρο 23, παράγραφος 3) την προμνησθείσα ρήτρα περί λήξεως της ισχύος σε περίπτωση άμεσης ή έμμεσης άσκησης παρεμφερών διασυνοριακών δραστηριοτήτων.

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ήτοι εφόσον τα εθνικά μέτρα, όπως αυτά περιγράφονται στα προηγούμενα ερωτήματα, θεωρηθούν ως συμβατά με την κοινοτική νομοθεσία: έχει το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι, αν πρόκειται για περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών οφειλόμενο σε λόγους γενικού συμφέροντος, πρέπει να διαπιστώνεται κατά πόσον το γενικό αυτό συμφέρον λαμβάνεται ήδη επαρκώς υπόψη βάσει των κανόνων, των ελέγχων και των επαληθεύσεων στους οποίους υπόκειται ο παρέχων υπηρεσίες στο κράτος εγκαταστάσεώς του;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στο προηγούμενο ερώτημα: οφείλει το αιτούν δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο του ελέγχου της αναλογικότητας του περιορισμού αυτού, το ότι οι εφαρμοστέες διατάξεις του κράτους εγκαταστάσεως του παρέχοντος υπηρεσίες

προβλέπουν ελέγχους του ίδιου βαθμού ή ακόμη και αυστηρότερους από εκείνους που επιβάλλει το κράτος όπου παρέχονται οι υπηρεσίες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de commerce de Verviers (Βέλγιο) στις 6 Ιανουαρίου 2012 — Corman-Collins SA κατά La Maison du Whisky SA

(Υπόθεση C-9/12)

(2012/C 73/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Verviers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Corman-Collins SA

Εναγόμενη: La Maison du Whisky SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2 του κανονισμού 44/2001⁽¹⁾, σε συνδυασμό ενδεχομένως με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α' ή β', να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει κανόνα δικαιοδοσίας, όπως ο κανόνας του άρθρου 4 του βελγικού νόμου της 27ης Ιουλίου 1961, ο οποίος προβλέπει δικαιοδοσία των βελγικών δικαστηρίων εφόσον ο αντιπρόσωπος είναι εγκατεστημένος στη βελγική επικράτεια και η αντιπροσωπεία πωλήσεων παράγει τα αποτελέσματά της εν όλω ή εν μέρει στη βελγική επικράτεια, ανεξαρτήτως του τόπου εγκαταστάσεως του αντιπροσωπευόμενου, ο οποίος έχει την ιδιότητα του εναγομένου;
- 2) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται σε σύμβαση αντιπροσωπείας πωλήσεων εμπορευμάτων δυνάμει της οποίας ο ένας συμβαλλόμενος αγοράζει προϊόντα από τον άλλο με σκοπό να τα μεταπωλήσει στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά σύμβαση αντιπροσωπείας πωλήσεων ανάλογη με την επίδικη;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα δύο προηγούμενα ερωτήματα, επίμαχη υποχρέωση σε περίπτωση διαρρήξεως συμβάσεως αντιπροσωπείας πωλήσεων είναι η υποχρέωση του πωλητή-αντιπροσωπευόμενου ή η υποχρέωση του αγοραστή-αντιπροσώπου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 11 Ιανουαρίου 2012 οι Sheilesh Shah και Akhil Shah κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Νοεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-313/10, Three-N-Products Private Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Sheilesh Shah, Akhil Shah (εκπρόσωπος: M. Chapple, Barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Three-N-Products Private Ltd.

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναірσει την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση του ΓΕΕΑ·
- να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει την αναίρεσιβλητη στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσιόντες όσον αφορά την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως προς τα εξής ζητήματα:

Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως ⁽¹⁾ μεταξύ του επίμαχου σήματος και των δύο καταχωρισθέντων προγενέστερων σημάτων τα οποία επικαλείται η αναίρεσιβλητη (εκ των οποίων το πρώτο είναι το λεκτικό σήμα AYUR, ενώ το δεύτερο είναι εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τον όρο AYUR), λαμβανομένου υπόψη του ασθενώς διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων και της μικρής, συνολικά, ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

Ειδικότερα, κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι, μολονότι τα γράμματα U και I, τα οποία προστίθενται, αντιστοίχως, στο μέσον και στο τέλος του όρου AYUR, διαφοροποιούν το επίμαχο σήμα, η διαφορά αυτή «δεν μπορεί να προσελκύσει την προσοχή του καταναλωτή».

Ειδικότερα, επίσης, υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως.

⁽¹⁾ Σημείωση του μεταφραστή: στην αίτηση αναίρεσεως αναγράφεται εκ παραδρομής ότι «the General Court wrongly decided that there was no likelihood of confusion» (σελ. 4), μολονότι στην αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Με τους λόγους αναίρεσεως και τα επιχειρήματα των αναιρεσιόντων υποστηρίζεται φυσικά ότι δεν υφίσταται τέτοιος κίνδυνος λόγω των ουσιωδών διαφορών μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων (σελ. 4 έως 8 του δικογράφου της αιτήσεως αναίρεσεως).

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-28/12)

(2012/C 73/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana, K. Simonsson, S. Bartelt)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την Απόφαση του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, και την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ, ως πρώτου μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ως δεύτερου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως τρίτου μέρους της Ισλανδίας και ως τέταρτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας, και σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ένωσης, και την προσωρινή εφαρμογή της συμπληρωματικής συμφωνίας μεταξύ, ως πρώτου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως δεύτερου μέρους της Ισλανδίας και ως τρίτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας, για την εφαρμογή της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ, ως πρώτου μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ως δεύτερου μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, ως τρίτου μέρους της Ισλανδίας και ως τέταρτου μέρους του Βασιλείου της Νορβηγίας (2011/708/ΕΕ) ⁽¹⁾.
- να διατάξει τη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της αποφάσεως 2011/708/ΕΕ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της «αποφάσεως του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου», της 16ης Ιουνίου 2011 (απόφαση 2011/708/ΕΕ) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση ή προσβαλλόμενο μέτρο), που εκδόθηκε στον τομέα των αερομεταφορών. Αφορά την υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή της προσχωρήσεως της Ιρλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας στην Συμφωνία αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών, αφενός, και της ΕΕ και των κρατών μελών της, αφετέρου, καθώς και την υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή της συναφούς Συμπληρωματικής Συμφωνίας.
- 2) Η προσφυγή βασίζεται στους εξής λόγους:
- 3) Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο παραβίασε το άρθρο 13, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), από κοινού με το άρθρο 218, παράγραφοι 2 και 5, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθώς και από το άρθρο 218, παράγραφοι 2 και 5, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι

το Συμβούλιο είναι το αρμόδιο θεσμικό όργανο προς υπογραφή και προσωρινή εφαρμογή των συμφωνιών. Επομένως, η απόφαση έπρεπε να ληφθεί μόνον από το Συμβούλιο και όχι και από τα κράτη μέλη, συνελλθόντα στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

- 4) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή διατείνεται ότι, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο παραβίασε το πρώτο εδάφιο του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ, από κοινού με το άρθρο 100, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με τα οποία το Συμβούλιο ενεργεί με ειδική πλειοψηφία. Η απόφαση των κρατών μελών, συνελλθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, δεν είναι απόφαση του Συμβουλίου, αλλά πράξη εκδιδόμενη από τα κράτη μέλη συλλογικώς ως μέλη των Κυβερνήσεών τους και όχι υπό την ιδιότητά τους ως μέλη του Συμβουλίου. Ως εκ της φύσεώς της, για την έκδοση της πράξεως αυτής απαιτείται ομοφωνία. Επομένως, λαμβάνοντας αμφότερες τις αποφάσεις ως μία απόφαση και απαιτώντας για τη λήψη της αποφάσεως αυτής ομοφωνία, ο κανόνα περί ειδικής πλειοψηφίας, που τίθεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ, καθίσταται άνευ περιεχομένου.
- 5) Τέλος, το Συμβούλιο παρέβη τους τιθέμενους στις Συνθήκες σκοπούς και προσέβαλε την αρχή ειλικρινούς συνεργασίας, που θεσπίζεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Το Συμβούλιο όφειλε να ασκήσει την εξουσία του ούτως ώστε να οριοθετήσει το θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης και των διαδικασιών της Ένωσης, που καθορίζονται στο άρθρο 218 ΣΛΕΕ, και όφειλε να ενεργήσει συναφώς κατά τρόπον συνάδοντα με τους τιθέμενους στις Συνθήκες σκοπούς.

(¹) ΕΕ L 283, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2012 η Monster Cable Products, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 23 Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-216/10, Monster Cable Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Live Nation (Music) UK Limited

(Υπόθεση C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Monster Cable Products, Inc. (εκπρόσωποι: O. Günzel, A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Live Nation (Music) UK Limited

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 23ης Νοεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-216/10·

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή της για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, δεν έλαβε υπόψη το σύνολο των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων της διαδικασίας, με συνέπεια η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση να στηρίζεται σε ελλιπή στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, η απόφαση δεν προβαίνει στην αναγκαία σφαιρική εκτίμηση του συνόλου των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Επομένως, η απόφαση είναι εσφαλμένη και αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹).

Κατά την ανααιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, αν είχε προβεί σε ορθή σφαιρική εκτίμηση, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 24ης Φεβρουαρίου 2010 είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (στο εξής: ΚΚΣ) (²). Συνολικά, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 παραβιάστηκε για τους ακόλουθους λόγους:

- Δεν ελήφθη υπόψη ο «μέσος εξειδικευμένος καταναλωτής στο Ηνωμένο Βασίλειο» ως ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος συγχύσεως.
- Εφαρμόστηκαν εσφαλμένα πάγιες νομικές αρχές για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- Παραβιάστηκαν οι αρχές δυνάμει των οποίων, για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των σχετικών με την εκάστοτε συγκεκριμένη υπόθεση παραγόντων και, μεταξύ άλλων, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Attila Belkiran κατά Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, παρουσία του: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Υπόθεση C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union of European Football Associations (UEFA), British Sky Broadcasting Ltd κατά Euroview Sport Ltd

(Υπόθεση C-228/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 209 της 31.7.2010.

Διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Nordrhein-Westfalen κατά Sylvia Jansen

(Υπόθεση C-313/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 274 της 9.10.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maria das Dores Meira da Silva κατά Zurich — Companhia de Seguros SA

(Υπόθεση C-13/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 95 της 26.3.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet ενεργούσα ως εντολοδόχος του Frank Frandsen κατά Cimber Air A/S

(Υπόθεση C-266/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 311 της 22.10.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2012 [αίτηση του Juzgado Mercantil de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Mesa Bertrán, Cristina Farrán Morenilla κατά Novacaixagalicia

(Υπόθεση C-381/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 290 της 1.10.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Angela Strehl κατά Bundesagentur für Arbeit Nürnberg

(Υπόθεση C-531/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 25 της 28.1.2012.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012
— Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-206/08) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες εξαιρούμενες της κοινοτικής χρηματοδότησεως — Αμπελοοινικός τομέας — Απαγόρευση νέων φυτεύσεων αμπέλου — Εθνικά συστήματα ελέγχου — Κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση — Διαδικαστικές εγγυήσεις — Εσφαλμένη εκτίμηση — Αναλογικότητα)

(2012/C 73/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικά, F. Díez Moreno, στη συνέχεια Muñoz Pérez)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή: (εκπρόσωπος: F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 8ης Απριλίου 2008, σχετικά με την εξάρθρωση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων» και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) (ΕΕ L 109, σ. 35).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Βασιλείο της Ισπανίας θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 197 της 2.8.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Région wallonne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-237/09) ⁽¹⁾

[Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Εθνικό σχέδιο του Βελγίου για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής την περίοδο 2008 έως 2012 — Άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΚ) 2216/2004 — Μεταγενέστερη διόρθωση — Νεοεισερχόμενος — Απόφαση με την οποία δίνεται εντολή στον κεντρικό διαχειριστή του ανεξάρτητου συστήματος καταγραφής συναλλαγών της Κοινότητας να εισαγάγει διόρθωση στον πίνακα «Εθνικό σχέδιο κατανομής»]

(2012/C 73/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Région wallonne (Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. M. De Backer, A. Lepière, I. S. Brouhns και S. Engelen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. White και O. Beynet)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2009, η οποία αφορά εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που κοινοποιήθηκε από το Βασιλείο του Βελγίου για την περίοδο 2008 έως 2012, με την οποία δόθηκε εντολή στον κεντρικό διαχειριστή του ανεξάρτητου συστήματος καταγραφής συναλλαγών της Κοινότητας να εισαγάγει διόρθωση στον βελγικό πίνακα «Εθνικό σχέδιο κατανομής»

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2009, με την οποία δόθηκε εντολή στον κεντρικό διαχειριστή του ανεξάρτητου συστήματος καταγραφής συναλλαγών της Κοινότητας να εισαγάγει διόρθωση στον βελγικό πίνακα «Εθνικό σχέδιο κατανομής», στο μέτρο που απορρίπτει το αίτημα του Βασιλείου του Βελγίου, το οποίο υποβλήθηκε με το έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2009, να δοθεί εντολή στον εν λόγω διαχειριστή να εισαγάγει διόρθωση σχετική με την κατανομή δικαιωμάτων υπέρ της εγκαταστάσεως αριθ. 116 με την επωνυμία «Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing».
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — Carrols κατά ΓΕΕΑ — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(Υπόθεση T-291/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 73/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Carrols Corp. (Dover, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) (εκπρόσωπος: I. Temiño Ceniceros, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Giulio Gambettola (Los Realejos, Ισπανία) (εκπρόσωπος: F. Brandolini Kujman, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Μαΐου 2009 (υπόθεση R 632/2008-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Carrols Corp. και του Giulio Gambettola.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Carrols Corp. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2012 — mtronix κατά ΓΕΕΑ — Growth Finance (mtronix)

(Υπόθεση T-353/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος mtronix — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα Monttronix — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 73/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mtronix OHG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Schnetzer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Growth Finance AG (Zug, Ελβετία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιουνίου 2009 (υπόθεση R 1557/2007-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Growth Finance AG και mtronix OHG

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη mtronix OHG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Spar κατά ΓΕΕΑ — Spa Group Europe (SPA GROUP)

(Υπόθεση T-378/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος SPA GROUP — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα SPAR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]

(2012/C 73/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SPAR Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Kaase και J.-C. Plate, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Hanpe)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: SPA Group Europe Ltd & Co. KG (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 123/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Spar Handelsgesellschaft mbH και Spa Group Europe Ltd & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Spar Handelsgesellschaft mbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 2012 — Cerveceria Modelo κατά ΓΕΕΑ — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO)

(Υπόθεση T-205/10) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος LA VICTORIA DE MEXICO — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «victoria» και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα VICTORIA — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 73/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cerveceria Modelo, SA de CV (Μεξικό, Μεξικό) (εκπρόσωπος: C. Lema Devesa, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Plataforma Continental, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: P. González Bueno Catalán de Osón, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Μαρτίου 2010 (υπόθεση R 322/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Plataforma Continental, SL και Cervecería Modelo, SA de CV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Cervecería Modelo, SA de CV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2011 — Dimension Data Belgium κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-650/11)

(2012/C 73/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dimension Data Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Levert και M. Velghe, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 18 Οκτωβρίου 2011, περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας για το τμήμα αριθ. 1 του έργου PE-ITEC-DIT-ITIM-TELSIS και αναθέσεως του τμήματος αριθ. 1 του εν λόγω έργου στην εταιρία BT Belgique·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης απόφασης, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν κοινοποίησε στην προσφεύγουσα κανένα χαρακτηριστικό στοιχείο της προσφοράς που έγινε δεκτή.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης διαφάνειας που βαρύνει το Κοινοβούλιο βάσει των άρθρων 89, 92, 97 και 100 του δημοσιονομικού κανονισμού (¹) και του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής (²), δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν καθόρισε σαφώς, πλήρως και επακριβώς το κριτήριο αξιολόγησης της τιμής των προσφορών.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση στο πλαίσιο του καθορισμού των κριτηρίων αξιολόγησης της ποιότητας των προσφορών καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παράβαση του άρθρου 138, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή έλαβε υπόψη κριτήριο αξιολόγησης που δεν αποσκοπεί στην αναγνώριση της πλεονεκτικότερης από οικονομικής απόψεως προσφοράς.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση ως προς την ποιότητα των οικονομικών προσφορών και από παράβαση του άρθρου 139 των κανόνων εφαρμογής με την ανάθεση του τμήματος 1 του επίδικου έργου στην εταιρία BT Belgique, δεδομένου ότι η προσφορά της ήταν αφύσικα χαμηλή έτσι ώστε θα έπρεπε να απορριφθεί από το Κοινοβούλιο ή, άλλως, θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι δεν πληροί τις προδιαγραφές.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Technion — Israel Institute of Technology και Technion Research & Development κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-657/11)

(2012/C 73/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Technion — Israel Institute of Technology (Χάιφα, Ισραήλ) και Technion Research & Development (Χάιφα) (εκπρόσωποι: D. Grisay και D. Piccininno, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται βάσει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να την κρίνει παραδεκτή και,
- κυρίως, να κρίνει την προσφυγή βάσιμη και να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως Κοινωνίας της Πληροφορίας και Μέσων Επικοινωνίας, της 19ης Οκτωβρίου 2011·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκή αιτιολογία, στο μέτρο που η διαταγή αναζήτησεως της 19ης Οκτωβρίου 2011 στηρίζεται αποκλειστικά σε στοιχεία, ήτοι σε μια έκθεση οικονομικού ελέγχου και μια απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα μη επιλέξιμες ορισμένες δαπάνες κατ' εφαρμογή των πορισμάτων του εν λόγω οικονομικού ελέγχου που αφορούσαν την εκτέλεση, μεταξύ άλλων, της συμβάσεως MOSAICA, των οποίων η αιτιολογία και το βάσιμο αμφισβητούνται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-546/11, Technion — Israel Institute of Technology και Technion Research & Development κατά Επιτροπής⁽¹⁾.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής του μη επιτρεπτού του αδικαιολόγητου πλουτισμού της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν τα ακόλουθα:

- η Επιτροπή θα καρπωθεί τα οφέλη των παροχών που έχουν σχέση με τη σύμβαση και τα αποτελέσματα των πραγματοποιηθεισών ερευνών χωρίς να έχει πληρώσει για την πραγματοποίησή τους σε περίπτωση που θα αναζητήσει το ζητούμενο ποσό που καλύπτει το σύνολο των υπηρεσιών που παρέσχε ο υπάλληλος της TECHNION, κ. Κ., στο πλαίσιο της συμβάσεως MOSAICA.
- οι προσφεύγουσες δικαιούνται να ζητήσουν την απόδοση των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τις παροχές στο πλαίσιο της συμβάσεως MOSAICA.
- σε περίπτωση επιστροφής των ποσών, οι προσφεύγουσες όχι μόνον να στερηθούν ένα ποσό που αντιστοιχεί σε όντως πραγματοποιηθείσες παροχές, αλλά θα αντιμετωπίσουν και πρόσθετη απώλεια, καθόσον θα υποχρεωθούν, πέραν της επιστροφής των ποσών, να επιβαρυνθούν με τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν προκειμένου να προβούν στις παροχές αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, C 355, σ. 28.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-28/12)

(2012/C 73/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Ινδονησία), Ecogreen Oleochemicals (Σιγκαπούρη) Pte Ltd (Σιγκαπούρη), Δημοκρατία της Σιγκαπούρης), Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Graafsmas και J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1138/2011 της 8ης Νοεμβρίου 2011 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας (ΕΕ L 293, 11.11.2011, σ.1), στο μέτρο που έχει εφαρμογή στις προσφεύγουσες και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ (στο εξής: βασικός κανονισμός). Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, απορρίπτοντας τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι η ΡΤΕΟ και η ΕΟΣ αποτελούν ενιαία οικονομική οντότητα. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο αφαίρεσε, χωρίς να έχει δικαίωμα, την πλασματική προμήθεια σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι, του βασικού κανονισμού κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, ενώ κατά πάγια νομολογία η ύπαρξη μιας ενιαίας οικονομικής οντότητας αποκλείει την αφαίρεση της πλασματικής προμήθειας.
- 2) Επικουρικώς, ο δεύτερος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι η ενσωμάτωση ενός πλασματικού περιθωρίου κέρδους 5 %, κατά την προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι, του βασικού κανονισμού συνιστά ανεπίτρεπτη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι, του βασικού κανονισμού. Μόνον το πραγματικό κέρδος το οποίο εισέπραξε ο έμπορος μπορεί να αφαιρεθεί από την τιμή εξαγωγής. Αυτός ο δεύτερος, επικουρικός λόγος, προβάλλεται μόνο για την περίπτωση που το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως απορρίπτοντας τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι η ΡΤΕΟ και η ΕΟΣ αποτελούν ενιαία οικονομική οντότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 343, 22.12.2009, σ. 51

Προσφυγή της 16ης Ιανουαρίου 2012 — Icelandic Group UK κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-35/12)

(2012/C 73/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Icelandic Group UK Ltd (Grimsby, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: V. Sloane, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

υποθέσεως δεν προκύπτει η ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως κατά την έννοια του άρθρου 239 ήταν προδήλως εσφαλμένη.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως C(2011) 8113 FINAL της Επιτροπής, της 15.11.2011, αναγνωρίζοντας ότι δεν δικαιολογείται επιστροφή των εισαγωγικών δασμών σε συγκεκριμένη υπόθεση (*rem* 04/2010), και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά και στα λοιπά συναφή έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου και από παράβαση του άρθρου 906α του κανονισμού 2454/93/EEC ⁽¹⁾, διότι η καθής προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας στη διαδικασία επί της οποίας εκδόθηκε το άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβάνοντας απόφαση που έθιγε τα δικαιώματα της προσφεύγουσας χωρίς να της παράσχει το δικαίωμα ακροάσεως με βάση την εν λόγω εναντίον της απόφαση, δηλαδή την εκτίμηση της καθής ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είχαν υποπέσει σε σφάλμα όσον αφορά τις εισαγωγές που έγιναν από 1ης Δεκεμβρίου 2006 μέχρι τις 24 Ιουλίου 2007.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του άρθρου 236 και/ή του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου ⁽²⁾, διότι:

— Η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι οι προϋποθέσεις για την επιστροφή των δασμών δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου δεν πληρούνται υπό τις παρούσες συνθήκες. Η εκτίμηση της καθής ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είχαν υποπέσει σε πλάνη όσον αφορά τις εισαγωγές που έγιναν από 1ης Δεκεμβρίου 2006 έως τις 24 Ιουλίου 2007 είναι προδήλως εσφαλμένη,

— Περαιτέρω ή επικουρικώς, η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιστροφή των δασμών που θέτει το άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου. Η εκτίμηση της καθής ότι από τις περιστάσεις της υπό κρίση

- (1) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993 L 253, σ. 1)
- (2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου της 12 Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992 L 302, σ. 1)

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2012 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Υπόθεση T-37/12)

(2012/C 73/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Advance Magazine Publishers, Inc. (Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Alkin, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eduardo López Cabré (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμόνισης στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Νοεμβρίου 2011, στην υπόθεση R 1763/2010-4, καθόσον αφορά την ανακοπή βάσει του προγενέστερου σήματος· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «TEEN VOGUE», μεταξύ άλλων, για προϊόντα της κλάσεως 18 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5265517

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στην Ισπανία υπ' αριθ. 496371 λεκτικό σήμα «VOGUE» για προϊόντα της κλάσεως 18· το καταχωρισμένο στην Ισπανία υπ' αριθ. 2153619 εικονιστικό σήμα «VOGUE moda en lluvia» για προϊόντα της κλάσεως 18· αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 2082287 για το λεκτικό σήμα «VOGUE», για προϊόντα των κλάσεων 18.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική απόρριψη αίτηση της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/09 του Συμβουλίου και/ή του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, καθότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία του αντιδίκου ήταν επαρκή «στο σύνολό τους» για την απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος και καθότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου την καταχώριση ζητεί η προσφεύγουσα και του αντιταχθέντος σήματος.

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

